

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961205542

บ 29149

KS
76
ก454พ
2555

กระทรวงการทองเที่ยวและกีฬา.
กรมการท่องเที่ยว. สำนัก...
พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและ
มัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551 และอนุบัญญัติ
ที่ออกตามความพระราชบัญญัตินี้.

๗๗๔๒๒

วันที่ 13 / ๘.๑ / ๕๙

เลขทะเบียน ๗ ๒๙๑๔๙

เลขหมู่ KS ๗6 ๗๗๕๗พ ๒๕๕๕

พระราชบัญญัติ

รุกริกจนำเที่ยวและมคคเทศก พ.ศ. ๒๕๕๑

และอนบุญญติที่ออกตามความพระราชบัญญัตินี้

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

รวบรวมโดย

สำนักทะเบียนรุกริกจนำเที่ยวและมคคเทศก

กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

พุทธศักราช ๒๕๕๕

คำนำ

สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ได้รวบรวมและจัดพิมพ์พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และอนุบัญญัติที่ออกตามความในพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงานของสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางและสาขา เพิ่มความสะดวกรวดเร็วในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พนักงานเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ ตลอดจนเพื่อเผยแพร่ให้แก่ภาคเอกชนและประชาชนทั่วไปได้ทราบและเข้าใจเกี่ยวกับข้อกฎหมายเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้มีกฎกระทรวงและประกาศที่ออกตามความในพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพิ่มขึ้นหลายฉบับ สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ จึงได้เพิ่มเติมกฎกระทรวงและประกาศดังกล่าวในการจัดพิมพ์ครั้งนี้ด้วย เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และอำนวยความสะดวกต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางและสาขา รวมทั้งภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และอนุบัญญัติที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ จัดพิมพ์ขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้อง และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ปฏิบัติราชการตลอดจนผู้ที่สนใจทั่วไป

สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

๒๕๕๕

สารบัญ

หน้า

- พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ๑
- พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นกรมการท่องเที่ยว เป็นกรมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๓ ๒๕

กฎกระทรวง	หน้า
● กฎกระทรวง แบบ รายละเอียด และวิธีการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๕	๒๗
● กฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยวและใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๕	๓๒
● กฎกระทรวง กำหนดการชำระค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๕	๓๔
● กฎกระทรวง แบบบัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๕๕	๓๗
● กฎกระทรวง การขึ้นทะเบียนผู้นำเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๕	๔๑
● กฎกระทรวง กำหนดจำนวนเงินหลักประกัน พ.ศ. ๒๕๕๕	๔๔
ประกาศ	
● ประกาศกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เรื่อง แบบบัตร การขอมีบัตร การออกบัตร และลักษณะการติดบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์	๔๗
● ประกาศคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดอัตราค่าบริการนำเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๓	๕๑
● ประกาศคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับอัตราการจ่ายเงินค่าบริการคืนให้แก่นักท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๓	๕๒
● ประกาศกรมการท่องเที่ยว เรื่อง จัดตั้งสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขา	๕๕
● ประกาศกรมการท่องเที่ยว เรื่อง แบบคำขอขึ้นทะเบียนผู้นำเที่ยว แบบบัตรประจำตัวผู้นำเที่ยวและแบบคำขอออกบัตรประจำตัวผู้นำเที่ยวใหม่ ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑	๕๗

สารบัญ

ระเบียบ	หน้า
<ul style="list-style-type: none"> ● ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นของกรรมการและอนุกรรมการ ในคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๔ 	๖๕
<ul style="list-style-type: none"> ● ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ว่าด้วย การเก็บรักษาและการบริหารเงินและทรัพย์สินของกองทุน พ.ศ. ๒๕๕๓ 	๖๗
<ul style="list-style-type: none"> ● ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการประชุมของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๓ 	๗๒
<ul style="list-style-type: none"> ● ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ว่าด้วย การเปิดบัญชีเงินฝาก และการเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝาก สำหรับหลักประกันที่เป็นเงินสด และการคืนหลักประกัน พ.ศ. ๒๕๕๓ 	๗๖
<ul style="list-style-type: none"> ● ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ว่าด้วย การสอบหาข้อเท็จจริง การวินิจฉัยของนายทะเบียน และ อัตรากារจ่ายเงินชดเชย พ.ศ. ๒๕๕๓ 	๗๙
<ul style="list-style-type: none"> ● ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ว่าด้วย มาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยว และมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยว ที่จะพึงปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยว และความรับผิดชอบต่อความคุ้มครองที่มัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวจะพึงได้รับจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๓ 	๘๓

พระราชบัญญัติ
ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
พ.ศ. ๒๕๕๑

พระราชบัญญัติ
ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ธุรกิจนำเที่ยว” หมายความว่า ธุรกิจเกี่ยวกับการนำนักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวหรือเดินทางไปเพื่อวัตถุประสงค์อื่น โดยจัดให้มีบริการหรือการอำนวยความสะดวกอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง อันได้แก่ สถานที่พัก อาหาร มัคคุเทศก์ หรือบริการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“นักท่องเที่ยว” หมายความว่า ผู้เดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเพื่อประโยชน์ในการพักผ่อนหย่อนใจ การศึกษาหาความรู้ การบันเทิง หรือการอื่นใด

“มัคคุเทศก์” หมายความว่า ผู้ให้บริการเป็นปกติธุระในการนำนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ โดยให้บริการเกี่ยวกับคำแนะนำและความรู้ด้านต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว

“ผู้นำเที่ยว” หมายความว่า ผู้รับผิดชอบในการดูแลและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในการเดินทางไปท่องเที่ยวในต่างประเทศ

“ค่าบริการ” หมายความว่า ค่าจ้างและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวจ่ายให้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว สำหรับการจัดการให้บริการ หรือการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเดินทางสถานที่พัก อาหาร หรือการอื่นใด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางหรือนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขา แล้วแต่กรณี

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้อำนวยการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้ไม่ให้ใช้บังคับกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและกิจการซึ่งต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมกิจการฮัจย์

หมวด ๑ คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ผู้บังคับการตำรวจท่องเที่ยว ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ และผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนเจ็ดคน เป็นกรรมการ ให้นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยห้าคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นหรือเคยเป็นอาจารย์สอนในสถาบันอุดมศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในวิชาการท่องเที่ยวหนึ่งคนและวิชามัคคุเทศก์หนึ่งคน

กรรมการผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยห้าคนตามวรรคสอง จะเป็นสมาชิกสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยหรือไม่ก็ได้ โดยอย่างน้อยให้แต่งตั้งจากผู้แทนผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวสองคนและผู้แทนมัคคุเทศก์สองคน

มาตรา ๘ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๙ การพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะสั่งให้กรรมการดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งเมื่อบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถก็ได้

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้กรรมการซึ่งเหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันแทนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กรรมการนั้นว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการขึ้นแทนก็ได้ ทั้งนี้ ให้กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนมีวาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๑ การประชุม การดำเนินการประชุม หรือการอื่นใดที่เกี่ยวกับการประชุมให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดแผนงานและมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริม พัฒนา และกำกับดูแลธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
- (๒) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) ออกระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวที่จะพึงปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยว และความรับผิดชอบที่มีต่อนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ตลอดจนค่าตอบแทนหรือความคุ้มครองที่มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยวจะพึงได้รับจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว
- (๔) ประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชนใดเพื่อให้มัคคุเทศก์ซึ่งได้รับการยกเว้นคุณสมบัติตามมาตรา ๕๑ ทำหน้าที่มัคคุเทศก์ รวมทั้งกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่นหรือชุมชนนั้น ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี
- (๕) ออกระเบียบเกี่ยวกับการเปิดบัญชีเงินฝากและการเบิกจ่ายจากบัญชีเงินฝากสำหรับหลักประกันที่เป็นเงินสดตามมาตรา ๑๘ รวมทั้งการคืนหลักประกันตามมาตรา ๓๙
- (๖) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการสอบหาข้อเท็จจริงและการวินิจฉัยของนายทะเบียนตามมาตรา ๔๐
- (๗) ออกระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราการจ่ายเงินชดเชยให้แก่นักท่องเที่ยวซึ่งได้รับความเสียหายจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๑
- (๘) พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้
- (๙) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการเก็บรักษาและการบริหารเงินและทรัพย์สินของกองทุนตามมาตรา ๗๑
- (๑๐) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี

มาตรา ๑๓ ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ คณะกรรมการจะตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการตามที่มอบหมายก็ได้

การประชุมและการลงมติของคณะอนุกรรมการ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๔ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๒ ธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๑๕ ผู้ใดประสงค์จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวจากนายทะเบียนการขอรับใบอนุญาต

การออกใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาต้อง

(๑) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (ก) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว
- (ข) มีสัญชาติไทย
- (ค) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย

(๒) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (ก) เป็นบุคคลล้มละลาย หรืออยู่ในระหว่างถูกพิทักษ์ทรัพย์
- (ข) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (ค) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

(ง) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๖ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) หรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๖๓ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) และยังไม่พ้นกำหนดห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

(จ) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๖ (๕) หรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๖๓ (๕)

(ฉ) เคยถูกเพิกถอนทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวมาแล้วยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๑๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งเป็นนิติบุคคลต้อง

(๑) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินกิจการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวถ้าเป็นห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ผู้เป็นหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดชอบเป็นผู้มีสัญชาติไทย ถ้าเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ทุนของบริษัทไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบเอ็ดต้องเป็นของบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย และกรรมการของบริษัทเกินกึ่งหนึ่งต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย

(ข) กรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคลต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖

(๒) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นนิติบุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ (๒) (ค) (ง) หรือ (จ)

(ข) มีผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ (๒) (ค) (ง) หรือ (จ) หรือซึ่งพ้นจากการเป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามตาม (๒) (ก) มาแล้ว ยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

(ค) มีผู้ถือหุ้นซึ่งถือหุ้นเกินร้อยละห้ามีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ (๒) (ค) (ง) หรือ (จ) หรือซึ่งพ้นจากการเป็นกรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามตาม (๒) (ก) มาแล้วยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ความใน (๒) (ข) และ (ค) ไม่นำมาใช้บังคับกับผู้ซึ่งเคยเป็นหุ้นส่วน กรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคล ซึ่งพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนร่วมหรือรู้เห็นกับการกระทำของนิติบุคคลที่เป็นเหตุให้มีลักษณะต้องห้ามตาม (๒) (ก)

มาตรา ๑๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต้องวางหลักประกันซึ่งได้แก่ เงินสด หนังสือค้ำประกันของธนาคาร พันธบัตรรัฐบาลไทยหรือพันธบัตรรัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลไทยค้ำประกันต้นเงินและดอกเบี้ยอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันต่อนายทะเบียน เพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามจำนวนเงินที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ เมื่อมีผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว ให้เป็นหน้าที่ของนายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานและการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง ในกรณีที่พบว่าเอกสารหรือหลักฐานใดไม่ครบถ้วนหรือยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวทราบทันที

มาตรา ๒๐ เมื่อนายทะเบียนพิจารณาเห็นว่าผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี และได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวแล้ว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต ในหนังสือแจ้งนั้นให้แจ้งค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวและหลักประกันที่ต้องวางไว้ด้วย

เมื่อผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงและวางหลักประกันตามมาตรา ๑๘ ครบถ้วนแล้ว ให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวให้ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับชำระค่าธรรมเนียม และหลักประกันนั้น

การกำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามวรรคสอง จะกำหนดอัตราที่แตกต่างกันตามประเภทหรือลักษณะของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวก็ได้

มาตรา ๒๑ เมื่อนายทะเบียนพิจารณาเห็นว่าผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งเหตุแห่งการไม่ออกใบอนุญาตให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอรับใบอนุญาต

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๒๑ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

ให้คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๓ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องแสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ระบุไว้ในใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๒๔ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องไม่กระทำการใดอันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว หรือนักท่องเที่ยว

มาตรา ๒๕ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๒ (ก)

มาตรา ๒๖ ในการโฆษณาหรือชี้ชวนเกี่ยวกับรายการนำเที่ยว ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจัดทำเป็นเอกสารซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว และสถานที่และเลขที่ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว
- (๒) ระยะเวลาที่ใช้ในการนำเที่ยว
- (๓) ค่าบริการและวิธีการชำระค่าบริการ
- (๔) ลักษณะและประเภทของยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง
- (๕) จุดหมายปลายทางและที่แวะพัก รวมทั้งสถานที่สำคัญในการนำเที่ยว
- (๖) ลักษณะและประเภทของที่พัก และจำนวนครั้งของอาหารที่จัดให้
- (๗) จำนวนมัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยวในกรณีจัดให้มีมัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยว
- (๘) จำนวนขั้นต่ำของนักท่องเที่ยวสำหรับการนำเที่ยว ในกรณีมีเงื่อนไขว่าต้องมีนักท่องเที่ยวไม่น้อยกว่าจำนวนที่กำหนด

มาตรา ๒๗ การเปลี่ยนแปลงรายการนำเที่ยวให้ผิดไปจากที่ได้โฆษณาหรือชี้ชวนไว้ตามมาตรา ๒๖ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องแจ้งให้นักท่องเที่ยวทราบก่อนรับชำระค่าบริการ การเปลี่ยนแปลงรายการนำเที่ยวภายหลังที่นักท่องเที่ยวชำระค่าบริการแล้ว หากนักท่องเที่ยวไม่ประสงค์จะเดินทาง ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องคืนเงินที่รับชำระแล้วให้แก่ นักท่องเที่ยวโดยไม่ชักช้า และจะหักค่าใช้จ่ายใด ๆ ไม่ได้

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่นักท่องเที่ยวชำระค่าบริการแล้วไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ถ้ามีเหตุที่ทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถเดินทางได้เฉพาะตัว หรือมีเหตุให้ต้องยกเลิกการนำเที่ยวตามที่ ได้โฆษณาไว้ ทั้งนี้ โดยมิใช่ความผิดของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจ่ายเงินคืนให้ แก่นักท่องเที่ยวไม่น้อยกว่าอัตราตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าการยกเลิกการนำเที่ยวเกิดจากกรณีมีนักท่องเที่ยวไม่ครบจำนวน ตามที่กำหนดในมาตรา ๒๖ (๘) หรือเกิดจากเหตุใด ๆ อันเป็นความผิดของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องคืนเงินทั้งหมดให้แก่ นักท่องเที่ยว

มาตรา ๒๙ ในระหว่างการนำเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจะเปลี่ยนแปลงรายการ นำเที่ยวไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากนักท่องเที่ยวหรือเป็นเหตุสุดวิสัย

การเปลี่ยนแปลงรายการนำเที่ยวตามวรรคหนึ่ง ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจ่ายเงิน ค่าบริการคืนให้แก่ นักท่องเที่ยวตามสัดส่วน เว้นแต่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจะพิสูจน์ได้ว่า การ เปลี่ยนแปลงรายการนั้นทำให้ตนมีค่าใช้จ่ายเท่าหรือสูงกว่าเดิม

มาตรา ๓๐ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจะเรียกเก็บค่าบริการอื่นใดนอกจากที่ระบุไว้ใน มาตรา ๒๖ (๓) หรือที่ตกลงกันไว้ล่วงหน้าไม่ได้

ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์ชี้ชวนให้นักท่องเที่ยวไปในสถานที่หรือ ทำกิจกรรมใดนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในเอกสารโฆษณาหรือชี้ชวน ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือ มัคคุเทศก์ต้องแจ้งค่าบริการของตนและค่าบริการที่ต้องจ่ายเนื่องจากการเข้าไปในสถานที่หรือ ทำกิจกรรมนั้น ให้นักท่องเที่ยวทราบล่วงหน้า และจะเรียกเก็บค่าบริการเกินที่แจ้งไว้ไม่ได้

มาตรา ๓๑ ห้ามไม่ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจัดบริการนำเที่ยวให้แก่ นักท่องเที่ยว ที่เดินทางมาจากต่างประเทศโดยไม่ได้รับค่าบริการหรือรับค่าบริการในอัตราที่เห็นได้ว่าไม่เพียงพอกับ ค่าใช้จ่ายตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๒ ห้ามไม่ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมอบหมายให้มัคคุเทศก์ ผู้นำเที่ยวหรือ บุคคลอื่นใด นำนักท่องเที่ยวในความรับผิดชอบของตนไปท่องเที่ยว โดยเรียกเก็บเงินจากมัคคุเทศก์ ผู้นำเที่ยว หรือบุคคลอื่นนั้น หรือโดยให้บุคคลดังกล่าวรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าเดินทางค่าที่พัก ค่าอาหาร หรือค่าอำนวยความสะดวกอื่นใดของนักท่องเที่ยว ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

มาตรา ๓๓ ในการจัดให้มีมัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยวเดินทางไปกับนักท่องเที่ยวประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องใช้มัคคุเทศก์ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยวซึ่งได้ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

ในการเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยวตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการกระทำในทางการที่จ้างของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๓๔ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจัดให้มีการประกันอุบัติเหตุให้แก่นักท่องเที่ยวมัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวในระหว่างเดินทางท่องเที่ยว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๕ ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวชำระค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยวทั้งสองปีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือน และถ้าพ้นสามเดือนแล้วยังมิได้ชำระ ให้นายทะเบียนสั่งพักใช้ใบอนุญาตดังกล่าวจนกว่าจะชำระค่าธรรมเนียมและเงินเพิ่ม ซึ่งต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่วันสั่งพักใช้ใบอนุญาต

เมื่อพ้นกำหนดหกเดือนแล้ว ถ้าผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวยังมีได้ชำระค่าธรรมเนียมและเงินเพิ่มตามวรรคสอง ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๖ ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสิ้นสุดลง เมื่อผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

- (๑) ตายหรือสิ้นสุดความเป็นนิติบุคคล
- (๒) เลิกประกอบกิจการตามมาตรา ๓๘ หรือ
- (๓) ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๖

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๖ (๒) หรือ (๓) ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีหน้าที่ดำเนินการตามข้อผูกพันที่มีอยู่กับนักท่องเที่ยวต่อไปเท่าที่จำเป็น ซึ่งต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสิ้นสุดลง

มาตรา ๓๘ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบกิจการให้แจ้งให้นายทะเบียนทราบ พร้อมทั้งส่งคืนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวแก่นายทะเบียนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่เลิกประกอบกิจการ

การเลิกประกอบกิจการไม่เป็นเหตุให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวพ้นจากความรับผิดชอบที่มีต่อนักท่องเที่ยวตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๙ หลักประกันที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยววางไว้ตามมาตรา ๑๘ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีตราบเท่าที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวยังมีได้เลิกประกอบกิจการ แต่ยังไม่พ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีเลิกประกอบกิจการ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจะขอรับคืนหลักประกันที่วางไว้พร้อมทั้งดอกเบี้ยก็ต่อเมื่อได้ส่งคืนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๓๘ และชำระหนี้ที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้เสร็จสิ้นแล้ว แต่ถ้าหนี้ที่เหลือมีจำนวนน้อยกว่าหลักประกันที่วางไว้ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ลดหลักประกันลงให้เหลือเท่ากับหนี้ที่จะพึงรับผิดชอบได้

ในกรณีที่นายทะเบียนได้แจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมาขอรับหลักประกันคืนแล้วแต่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวไม่มารับหลักประกันคืนภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ให้หลักประกันดังกล่าวตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๔๐ เมื่อมีผู้ร้องเรียนหรือปรากฏต่อนายทะเบียนว่านักท่องเที่ยวผู้ใดได้รับความเสียหายจากการที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวหรือตามที่โฆษณาหรือชี้ชวนไว้ หรือตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนดำเนินการสอบหาข้อเท็จจริง และวินิจฉัยโดยเร็วและเป็นธรรม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในการดำเนินการสอบหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง

ให้นายทะเบียนรับฟังคำชี้แจงของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งถูกกล่าวหาประกอบด้วย

มาตรา ๔๑ เมื่อปรากฏผลจากการสอบหาข้อเท็จจริงตามมาตรา ๔๐ ว่านักท่องเที่ยวผู้ใดได้รับความเสียหายจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวรายใดและเป็นจำนวนเงินเท่าใด ให้นายทะเบียนสั่งจ่ายเงินจากกองทุนเพื่อชดเชยความเสียหายนั้นไปพลางก่อน และแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวนั้นส่งคืนเงินชดเชยกองทุนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

หลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราการจัดจ่ายเงินชดเชยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ส่งเงินชดเชยกองทุนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนหักเงินจำนวนดังกล่าวจากหลักประกันที่วางไว้ตามมาตรา ๑๘ ส่งคืนกองทุน

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่หลักประกันที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยววางไว้ตามมาตรา ๑๘ ลดลงเพราะถูกใช้จ่ายไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนส่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยววางหลักประกันเพิ่มจนครบจำนวนเงินที่กำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่วางหลักประกันเพิ่มภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งต้องชำระเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือนจนกว่าจะวางหลักประกันเพิ่มจนครบถ้วน

มาตรา ๔๓ นักท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๔๑ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

ให้คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ชะลอการส่งเงินชดใช้กองทุน และการหักเงินจากหลักประกันสังคมกองทุนตามมาตรา ๔๑ และการวางหลักประกันเพิ่มตามมาตรา ๔๒ เว้นแต่คณะกรรมการจะผ่อนผันให้เป็นการเฉพาะราย

ในกรณีที่นักท่องเที่ยวตาย ให้ทายาทหรือผู้มีส่วนได้เสียมีสิทธิอุทธรณ์ได้เช่นเดียวกับนักท่องเที่ยว

มาตรา ๔๔ ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่จำนวนเงินที่ส่งจ่ายจากกองทุนต่ำกว่าความเสียหายที่นักท่องเที่ยวได้รับให้คณะกรรมการสั่งให้นายทะเบียนจ่ายเงินจากกองทุนเพิ่มเติมให้แก่นักท่องเที่ยวตามที่คณะกรรมการกำหนด และแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวส่งเงินจำนวนดังกล่าวชดใช้กองทุนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และให้นำความในมาตรา ๔๑ วรรคสาม และมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเว้นแต่คณะกรรมการจะเห็นว่าความเสียหายที่ต้องจ่ายเพิ่มเติม นั้น มิใช่เป็นความผิดของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว จะไม่สั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวส่งเงินจำนวนดังกล่าวชดใช้กองทุนก็ได้

(๒) กรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายนั้นหรือรับผิดชอบเพียงบางส่วนและเป็นกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้จ่ายเงินชดใช้กองทุนตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๔๑ แล้ว หรือเป็นกรณีที่นายทะเบียนได้หักเงินจากหลักประกันที่วางไว้ตามมาตรา ๑๘ ส่งคืนกองทุนและผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้วางหลักประกันเพิ่มจนครบถ้วนแล้ว ให้คณะกรรมการสั่งให้นายทะเบียนจ่ายเงินกองทุนคืนให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวทั้งหมดหรือตามส่วนที่ไม่ต้องรับผิดชอบแล้วแต่กรณี

ให้สำนักงานแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องขอทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิคำวินิจฉัย

มาตรา ๔๕ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้ไม่เกินครั้งละหกเดือน เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

(๑) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๒ (๓)

(๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓

(๓) ไม่ชำระค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยวและเงินเพิ่มจนพ้นกำหนดสามเดือน นับแต่วันที่กำหนดให้ชำระค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง

(๔) ไม่วางหลักประกันเพิ่มจนครบถ้วนเกินหกเดือนนับแต่วันครบกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๒ หรือมาตรา ๔๔ (๑) หรือ

(๕) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๗๖

ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะประกอบธุรกิจนำเที่ยวในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่น่ายหะเบียนอนุญาตให้ดำเนินการได้เฉพาะกรณีเพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวหรือธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๔๖ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว

(๑) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๖ (๑) หรือมาตรา ๑๗ (๑) หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ (๒) (ก) (ข) (ง) (จ) หรือ (ฉ) หรือมาตรา ๑๗ (๒)

(๒) ไม่ชำระค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยวและเงินเพิ่มจนพ้นกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๓๕ วรรคสาม

(๓) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๕ มาแล้ว และภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวนั้น มีกรณีที่น่ายหะเบียนอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวอีก ไม่ว่าจะสาเหตุเดียวกันหรือไม่ก็ตาม

(๔) ประพฤติหรือปฏิบัติการใดอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักท่องเที่ยวหรือธุรกิจนำเที่ยวอย่างร้ายแรง และนายทะเบียนได้ตักเตือนและสั่งระงับหรือให้แก้ไขแล้ว แต่ไม่ดำเนินการ หรือ

(๕) ต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับการค้า หรือความผิดฐานชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง โกงเจ้าหนี้ หรือยักยอกตามประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดฐานฉ้อโกง ประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

มาตรา ๔๗ ให้นายทะเบียนส่งหนังสือแจ้งคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๖ แล้วแต่กรณี ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวทราบภายในห้าวันนับแต่วันที่คำสั่งดังกล่าว

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง นายทะเบียนจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ทางโทรสาร ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีอื่นใดตามที่คณะกรรมการกำหนดก็ได้

มาตรา ๔๘ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๖ แล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

ให้คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสืออุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๓

มัคคุเทศก์

มาตรา ๔๙ ผู้ใดประสงค์จะเป็นมัคคุเทศก์ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์จาก นายทะเบียน

การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการออกใบแทน ใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่หรือพนักงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานของ รัฐที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นครั้งคราวทำนองเดียวกับมัคคุเทศก์หรือนักเรียนนักศึกษาซึ่งมีหนังสือรับรอง จากสถานศึกษา

มาตรา ๕๐ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ต้อง

(๑) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(ก) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

(ข) มีสัญชาติไทย

(ค) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขามัคคุเทศก์หรือสาขา การท่องเที่ยวที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ หรือสำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญาในสาขามัคคุเทศก์หรือ สาขาการท่องเที่ยวที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ไม่น้อยกว่าที่คณะกรรมการกำหนด หรือได้รับวุฒิบัตรหรือ หนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังหรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการ กำหนด

(ข) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์หรือใบอนุญาตประกอบ ธุรกิจนำเที่ยว

(ค) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๖ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) หรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๖๓ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) และยังไม่พ้นกำหนด ห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

(ง) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๖ (๕) หรือ ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๖๓ (๕)

(จ) เคยถูกเพิกถอนทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวมาแล้วยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับ ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

มาตรา ๕๑ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่นหรือชุมชนเป็นการเฉพาะ เมื่อคณะกรรมการได้ประกาศเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชนใดตามมาตรา ๑๒ (๔) แล้ว รัฐมนตรีจะประกาศยกเว้นคุณสมบัติตามมาตรา ๕๐ (๑) (ก) หรือ (ค) สำหรับผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ซึ่งจะให้บริการเฉพาะในเขตพื้นที่นั้น รวมตลอดทั้งยกเว้นหรือลดค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ให้ด้วยก็ได้

ในกรณีที่มีมัคคุเทศก์ตามวรรคหนึ่งทำหน้าที่มัคคุเทศก์ในเขตพื้นที่ตามมาตรา ๑๒ (๔) ห้ามมิให้มัคคุเทศก์อื่นเข้าไปทำหน้าที่มัคคุเทศก์ในเขตพื้นที่นั้น

มาตรา ๕๒ เมื่อมีผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ ให้เป็นหน้าที่ของนายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารหลักฐาน และการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง ในกรณีที่พบว่าเอกสารหรือหลักฐานใดไม่ครบถ้วนหรือยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ทราบทันที

มาตรา ๕๓ เมื่อนายทะเบียนพิจารณาเห็นว่าผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๔๙ ผู้ใดมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๐ หรือผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ซึ่งจะให้บริการเฉพาะในเขตท้องถิ่นหรือชุมชนผู้ใดได้รับยกเว้นคุณสมบัติตามมาตรา ๕๑ และได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ และชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้ว ให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตผู้นั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต

มาตรา ๕๔ เมื่อนายทะเบียนพิจารณาเห็นว่าผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๔๙ ผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๐ หรือผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ซึ่งจะให้บริการเฉพาะในเขตท้องถิ่นหรือชุมชนผู้ใดไม่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๕๑ หรือไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งเหตุแห่งการไม่ออกใบอนุญาตให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตผู้นั้นทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอรับใบอนุญาต

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๕๔ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

ให้คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสืออุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๖ ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และอาจต่ออายุได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงให้นำความในมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับกับการต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๕๗ มาตรฐานในการปฏิบัติหน้าที่ การแต่งกาย การรักษามารยาท ความประพฤติ และการตรวจสุขภาพของมัคคุเทศก์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มัคคุเทศก์ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง และต้องติดบัตรประจำตัวตลอดเวลาที่ทำหน้าที่มัคคุเทศก์

แบบบัตร การขอมบัตร การออกบัตร และลักษณะการติดบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์ ตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๕๘ ในการรับทำงานเป็นมัคคุเทศก์ ห้ามไม่ให้มัคคุเทศก์จ่ายเงินหรือให้ประโยชน์อื่นใดแก่ผู้ประกอบการนำเที่ยวหรือบุคคลอื่นใด หรือยอมตนเข้ารับผิดชอบในค่าใช้จ่ายทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อให้ได้มาซึ่งการนำนักท่องเที่ยวไปท่องเที่ยว

มาตรา ๕๙ มัคคุเทศก์ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามรายการนำเที่ยวที่ได้ตกลงไว้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว และจะดำเนินการใดให้เกิดความเสียหายแก่นักท่องเที่ยวมิได้

มาตรา ๖๐ มัคคุเทศก์ต้องไม่ให้หรือยินยอมให้บุคคลอื่นซึ่งไม่มีใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ ทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์แทนตน

มาตรา ๖๑ ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์สิ้นสุดลง เมื่อมัคคุเทศก์

- (๑) ตาย
- (๒) ไม่ได้รับการต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๕๖ หรือ
- (๓) ถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๖๓

มาตรา ๖๒ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ได้ไม่เกินครั้งละหกเดือน เมื่อปรากฏว่ามัคคุเทศก์

(๑) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๒ (๓) หรือมาตรา ๕๗

(๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑ หรือมาตรา ๕๘

(๓) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๗๖ มัคคุเทศก์ซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะปฏิบัติหน้าที่มัคคุเทศก์ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่นายทะเบียนอนุญาตให้ดำเนินการได้เฉพาะกรณีเพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยวหรือธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๖๓ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ได้เมื่อปรากฏว่า มัคคุเทศก์

(๑) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๕๐ (๑) หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๐ (๒) (ก) (ค) (ง) และ (จ)

(๒) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๖๒ มาแล้ว และภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ถูกลงสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์นั้น มีกรณีที่ต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์อีก ไม่ว่าจะ เป็นเหตุเดียวกันหรือไม่ก็ตาม

(๓) ประพฤติหรือปฏิบัติการณ์อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือก่อให้เกิดความเสียหาย แก่นักท่องเที่ยวหรือธุรกิจนำเที่ยวอย่างร้ายแรง และนายทะเบียนได้ตั้งเตือนและสั่งระงับหรือให้แก้ไข แล้ว แต่ไม่ดำเนินการ

(๔) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือ

(๕) ต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง โกง เจ้าหนี้ หรือยักยอกตามประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนให้นำความในมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ มาใช้บังคับกับการแจ้ง คำสั่งและการอุทธรณ์คำสั่งด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๔

ผู้นำเที่ยว

มาตรา ๖๔ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้นำเที่ยวต้องขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวไว้กับสำนักงาน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งให้กำหนดคุณสมบัติของผู้นำเที่ยวไว้ด้วย

ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์และมีคุณสมบัติตามวรรคสอง ให้ปฏิบัติหน้าที่เป็น ผู้นำเที่ยวได้โดยไม่ต้องขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่ง แต่ให้แจ้งให้นายทะเบียนทราบเพื่อประโยชน์ด้าน ข้อมูลของสำนักงาน

มาตรา ๖๕ ในการจัดให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปต่างประเทศ ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว จัดให้มีผู้นำเที่ยวเดินทางไปด้วย ผู้นำเที่ยวนั้นต้องเป็นผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักงานตามมาตรา ๖๔

นอกจากหน้าที่ในการนำเที่ยวและอำนวยความสะดวกแล้ว ผู้นำเที่ยวมีหน้าที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามรายการนำเที่ยวตามมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๙ แล้วแต่กรณีด้วย

มาตรา ๖๖ มาตรฐานในการปฏิบัติหน้าที่ การแต่งกาย การรักษามารยาท และความประพฤติของผู้นำเที่ยว ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้นำเที่ยวต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๖๖

มาตรา ๖๗ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นำเที่ยวพระพฤติหรือปฏิบัติการใดอันเป็นการฝ่าฝืนระเบียบที่ออกตามมาตรา ๖๖ หรือกระทำการใดๆ อันก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักท่องเที่ยวหรือธุรกิจนำเที่ยวอย่างร้ายแรง ให้นายทะเบียนมีอำนาจดักเตือนและสั่งให้ระงับหรือแก้ไขการกระทำนั้นได้

ในกรณีที่ผู้นำเที่ยวฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๗๖ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งห้ามบุคคลดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ผู้นำเที่ยวตามระยะเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่เกินหกเดือนหรือจะเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวก็ได้

มาตรา ๖๘ เมื่อนายทะเบียนมีคำสั่งห้ามปฏิบัติหน้าที่หรือสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๖๗ ให้นายทะเบียนแจ้งให้สำนักงานทราบ และให้สำนักงานแจ้งเวียนชื่อบุคคลดังกล่าวให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวทราบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๕

กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๖๙ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว” มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเงินทดรองจ่ายให้แก่นักท่องเที่ยวซึ่งได้รับความเสียหายจากการที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยว หรือตามที่ได้โฆษณาหรือรับรองไว้กับนักท่องเที่ยว หรือตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๐ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(๑) ทุนประเดิมที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจัดสรรให้จำนวนยี่สิบล้านบาท

(๒) เงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวและค่าธรรมเนียมอื่นที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) หลักประกันที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา ๓๙ วรรคสาม

(๔) เงินที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจ่ายชดใช้คืนกองทุนและเงินที่นายทะเบียนหักจากหลักประกันส่งคืนกองทุนตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม และเงินเพิ่มตามมาตรา ๓๕ วรรคสองและมาตรา ๔๒ วรรคสอง

(๕) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรืออุทิศให้

(๖) ดอกผล รายได้ หรือเงินอื่นใดของกองทุน

เงินและทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้เป็นของสำนักงานเพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเพื่อเป็นรายได้ของแผ่นดิน

มาตรา ๗๑ การเก็บรักษาและการบริหารเงินและทรัพย์สินของกองทุนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๗๒ ดอกผลอันเกิดจากกองทุนตามมาตรา ๗๐ (๖) คณะกรรมการจะกำหนดให้นำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารและการดำเนินการอันเกี่ยวกับกองทุนก็ได้ แต่ต้องไม่เกินกึ่งหนึ่งของดอกผลที่ได้รับในแต่ละปี

มาตรา ๗๓ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปี ให้สำนักงานจัดทำงบดุล งบการเงินและบัญชีแสดงการใช้จ่ายเงินกองทุนเสนอคณะกรรมการ
งบดุลนั้น สำนักงานต้องจัดให้ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตดำเนินการสอบบัญชี และจัดทำรายงานการสอบบัญชีเสนอคณะกรรมการ

หมวด ๖ การควบคุม

มาตรา ๗๔ ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวคนหนึ่งซึ่งมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองเป็นนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง เพื่อทำหน้าที่เป็นนายทะเบียนในการควบคุมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ทั่วราชอาณาจักร และมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๗๕ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนในพื้นที่ ผู้อำนวยการจะแต่งตั้งนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาขึ้น เพื่อรับผิดชอบดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตจังหวัดหนึ่งหรือหลายจังหวัดเป็นประจำหรือชั่วคราวก็ได้

มาตรา ๗๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้นายทะเบียนมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวในระหว่างเวลาทำการหรือเข้าไปในยานพาหนะที่นักท่องเที่ยวใช้เดินทาง เพื่อตรวจสอบให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินกิจการที่กำหนดเป็นครั้งคราวหรือประจำ ตามแบบ รายละเอียด และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓) เรียกให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ตัวแทนหรือลูกจ้าง มัคคุเทศก์ หรือผู้นำเที่ยวมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจนำเที่ยว หรือการปฏิบัติหน้าที่มัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยวแล้วแต่กรณี หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อตรวจสอบ

อำนาจตาม (๑) และ (๓) นายทะเบียนจะมอบหมายเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติก็ได้

การใช้อำนาจของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเกินสมควร

มาตรา ๗๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องบัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๗๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องดำเนินการโดยมุ่งที่จะเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้เกี่ยวข้องและให้เกิดผลในทางส่งเสริมการท่องเที่ยว

หมวด ๗ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๘๐ ผู้ใดประกอบธุรกิจนำเที่ยวโดยไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๑๕ หรือประกอบธุรกิจนำเที่ยวในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๑ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๘๒ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๘๓ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๘๔ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๕ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๘๖ ผู้ใดทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๔๙ หรือทำหน้าที่มัคคุเทศก์ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๗ มัคคุเทศก์ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๘๘ มัคคุเทศก์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดหรือไม่ติดบัตรประจำตัวเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๕๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๘๙ มัคคุเทศก์ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๐ ผู้ใดทำหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวโดยไม่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวตามมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๑ ผู้นำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดที่ออกตามมาตรา ๖๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๙๒ ผู้นำเที่ยวผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของนายทะเบียนซึ่งสั่งห้ามปฏิบัติหน้าที่ผู้นำเที่ยวตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๓ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากนายทะเบียนซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๗๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๔ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนไม่ว่าจะมีโทษปรับเป็นจำนวนเท่าใด ให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๙๕ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคลนั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๖ ให้คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ตามพระราชบัญญัตินี้ และปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ตามพระราชบัญญัตินี้

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

ทั้งนี้ ต้องดำเนินการแต่งตั้งให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๙๗ ให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ออกตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๘ ในกรณีที่ประเทศไทยมีความตกลงกับรัฐบาลต่างประเทศเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจนำเที่ยวก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รัฐมนตรีจะประกาศยกเว้นคุณสมบัติตามมาตรา ๑๖ (๑) (ข) และมาตรา ๑๗ (๑) (ก) และ (ข) ให้แก่ผู้มีสัญชาติของประเทศนั้นก็ได้

มาตรา ๙๙ ให้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ที่ออกตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์นั้น เพื่อประโยชน์ในการต่ออายุใบอนุญาต ให้ถือว่าใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเป็นใบอนุญาตที่ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐๐ บรรดาความเสียหายตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่เกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หรือผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้หน่วยงานดังต่อไปนี้เป็นผู้ดำเนินการพิจารณาเรื่องร้องเรียนต่อไป โดยให้นำบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ

(๑) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำหรับเรื่องที่เป็นบุคคลตามวรรคหนึ่งได้ร้องเรียนไว้แล้ว ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๒) สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว สำหรับเรื่องที่เป็นบุคคลตามวรรคหนึ่งร้องเรียนภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๑ บรรดาหลักประกันที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยววางไว้กับผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งมอบให้แก่สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อหักไว้เป็นหลักประกันตามจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๘ ในกรณีที่เหลือหลักประกันเป็นจำนวนเท่าใดและไม่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว มีกรณีการพิจารณาตามมาตรา ๑๐๐ ให้สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวคืนให้แก่ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวแต่ละรายพร้อมทั้งดอกผลที่เกิดขึ้น

ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดมีกรณีการพิจารณาตามมาตรา ๑๐๐ ให้สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวคืนหลักประกันให้เมื่อได้พิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าวแล้วเสร็จ โดยให้คืนหลักประกันพร้อมทั้งดอกผลให้เท่าที่เหลืออยู่ภายหลังจากหักความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นแล้ว

มาตรา ๑๐๒ บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับ หรือระเบียบใดที่ออกตามพระราชบัญญัติ
ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้มี
กฎกระทรวง ข้อบังคับ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสองปี
นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	ฉบับละ	๓,๐๐๐	บาท
(๒) ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์	ฉบับละ	๑,๕๐๐	บาท
(๓) ใบแทนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๔) ใบแทนใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๕) ค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยวรายสองปี	ครั้งละ	๑,๕๐๐	บาท
(๖) การต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์	ครั้งละ	๑,๕๐๐	บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการปฏิรูประบบราชการและมีการจัดตั้งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาขึ้นตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งรับผิดชอบภารกิจสำคัญประการหนึ่งเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและพัฒนามาตรฐานการบริการด้านการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนสนับสนุนการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ให้มีมาตรฐานสากล โดยมีสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวซึ่งเป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นผู้ดำเนินการแทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่ดำเนินการอยู่เดิม ประกอบกับมาตรฐานเกี่ยวกับการคุ้มครองนักท่องเที่ยวและมาตรการในการกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ต้องปฏิบัติเพื่อประโยชน์แห่งธุรกิจนำเที่ยวยังไม่เหมาะสม รวมทั้งมาตรการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่เอื้อต่อการปฏิบัติในรูปแบบของการบริหารราชการของส่วนราชการ สมควรที่จะต้องปรับปรุงพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เป็นไปตามหลักการดังกล่าวจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชกฤษฎีกา
เปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการทองเที่ยว
เป็นกรมการท่องเที่ยว
พ.ศ. ๒๕๕๓

พระราชกฤษฎีกา

เปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการทองเที่ยว เป็นกรมการท่องเที่ยว

พ.ศ. ๒๕๕๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

เป็นปีที่ ๖๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการทองเที่ยว เป็นกรมการท่องเที่ยว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และ มาตรา ๘ ตรี แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการทองเที่ยวเป็นกรมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๓”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการทองเที่ยว เป็นกรมการท่องเที่ยว

ให้เปลี่ยนชื่อตำแหน่งของผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการทองเที่ยว เป็นอธิบดีกรมการท่องเที่ยวและรองผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการทองเที่ยว เป็นรองอธิบดีกรมการท่องเที่ยว

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นกรมการท่องเที่ยว และเปลี่ยนชื่อตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการและตำแหน่งรองหัวหน้าส่วนราชการ เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติภารกิจของส่วนราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

กฏกระทรวง

กฎกระทรวง

แบบ รายละเอียด และวิธีการแจ้งข้อมูล
เกี่ยวกับการดำเนินกิจการของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว
พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินกิจการดังต่อไปนี้
ต่อนายทะเบียนภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของทุกปี

(๑) ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา ให้ส่งสำเนากรมธรรม์ประกันอุบัติเหตุที่ทำประกันให้แก่นักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว

(๒) ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งเป็นนิติบุคคล ให้ส่งเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(ก) สำเนากรมธรรม์ประกันอุบัติเหตุที่ทำประกันให้แก่นักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว

(ข) บัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นของนิติบุคคลนั้นในเวลาที่มีการแจ้งข้อมูลที่รับรองโดยนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท

ข้อ ๒ ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการมอบงานให้แก่มัคคุเทศก์ที่รับทำงานให้แก่ตน พร้อมทั้งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อนายทะเบียนภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

ข้อ ๓ การส่งเอกสารและหลักฐานประกอบการแจ้งข้อมูลตามข้อ ๑ และข้อ ๒ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวอาจส่งในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือมอบหมายให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนก็ได้

ข้อ ๔ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวแจ้งข้อมูลการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนดังกล่าวต่อนายทะเบียนตามแบบ สธก. ๖ ทำกฎกระทรวงนี้ พร้อมทั้งเอกสาร และหลักฐานแสดงการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนที่รับรองโดยนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕

ชุมพล ศิลปอาชา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ส.ร.ก.1

แบบการแจ้งการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรียน นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง/สาขา

บริษัท/บริษัทมหาชนจำกัด/ห้างหุ้นส่วนจำกัด/ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน.....

โดยนาย/นาง/นางสาว.....เป็นกรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคล

เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรเลขที่.....ออกให้ ณ สรรพากรเขตพื้นที่.....

สรรพากรจังหวัด.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวเลขที่.....ประเภท.....ออกให้วันที่.....

มีความประสงค์แจ้งการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว คือ

เปลี่ยนแปลงชื่อนิติบุคคล เป็น.....

โดยใช้ชื่อสำนักงานเป็นภาษาไทยว่า.....

ชื่อภาษาอังกฤษว่า.....อ่านว่า.....

เปลี่ยนแปลงที่ตั้งสำนักงาน เป็น เลขที่.....อาคาร.....ชั้น.....

ห้องเลขที่.....หมู่ที่.....หมู่บ้าน.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

No.....Building.....Floor.....Room.....Moo.....

Muban.....Trok/Soi.....Road.....Tambon/Khwaeng.....

Amphoe/Khet.....Province.....Postcode.....Telephone.....

Fax.....Email.....Website.....

เพิ่ม/ยกเลิก สาขา จำนวน.....แห่ง (กรณีเพิ่มสาขา ให้ติดภาพถ่ายและจัดทำแผนที่ที่ตั้งสำนักงานสาขา)

เปลี่ยนแปลง หุ้นส่วน/กรรมการ/หุ้นส่วนผู้จัดการ/กรรมการผู้มีอำนาจ.....

อื่นๆ

ข้าพเจ้า..... ในฐานะกรรมการผู้มีอำนาจ หรือผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคล ขอรับรองว่าไม่มีลักษณะต้องห้ามเป็นบุคคลล้มละลายหรืออยู่ระหว่างถูกพิทักษ์ทรัพย์ เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ และขอรับรองว่าข้อความ เอกสาร และหลักฐานที่แนบทั้งหมดเป็นความจริงทุกประการ จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ผู้แจ้ง

(.....)

กรรมการ/ผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคล

ภาพถ่ายของสำนักงานสาขา

ขอรับรองว่าเป็นภาพถ่ายของสำนักงานสาขา.....จริง

ลงชื่อ.....ผู้แจ้ง

(.....)

กรรมการ/ผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคล

แผนที่ตั้งของสำนักงานสาขา

ขอรับรองว่าเป็นแผนที่ตั้งของสำนักงานสาขา.....จริง

ลงชื่อ.....ผู้แจ้ง
(.....)
กรรมการ/ผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคล

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๗๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินกิจการที่กำหนดเป็นครั้งคราวหรือประจำตามแบบ รายละเอียด และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเข้าและใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเข้าและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้กำหนดค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยว	ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
(๓) ใบแทนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยว	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
(๔) ใบแทนใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
(๕) ค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวรายสองปี	ครั้งละ ๑,๐๐๐ บาท
(๖) การต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์	ครั้งละ ๒๐๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕

ชุมพล ศิลปอาชา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัติ สมควรกำหนดค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยวและใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดการชำระค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยว

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวชำระค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยวทุกสองปี

ข้อ ๒ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ชำระค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยวครั้งแรกภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ชำระค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยวครั้งแรกพร้อมกับการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ให้ถือว่าวันที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวชำระค่าธรรมเนียมตามข้อนี้ เป็นวันชำระค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยวเมื่อครบกำหนดเวลาตามข้อ ๑

ข้อ ๓ ในการชำระค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยว ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวยื่นคำขอชำระค่าธรรมเนียมตามแบบที่อธิบดีกรมการท่องเที่ยวกำหนด พร้อมทั้งแสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว หรือใบแทนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว แล้วแต่กรณี ณ สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางหรือสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาที่มีเขตอำนาจครอบคลุมสถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ระบุไว้ในใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ต้องชำระค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยวครั้งแรกตามข้อ ๒ วรรคสอง ไม่ต้องแสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือใบแทนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามวรรคหนึ่ง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕

ชุมพล ศิลปอาชา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวชำระค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยวทุกสองปีตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

แบบบัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๗๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบทำยกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๒ ให้อธิบดีกรมการท่องเที่ยวเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๓ รูปถ่ายที่ติดบัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ใช้รูปถ่ายที่ถ่ายไม่เกินหกเดือนก่อนวันยื่นคำขอมีบัตรประจำตัว ขนาด ๒.๕ x ๓.๐ เซนติเมตร ครึ่งตัว หน้าที่ตรงไม่สวมหมวกและแว่นตาสีเข้ม แต่งเครื่องแบบปกติขาว เครื่องแบบปฏิบัติราชการ หรือชุดสากล

ข้อ ๔ บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในบัตร แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันออกบัตร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ชุมพล ศิลปอาชา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

แบบบัตรประจำตัวนายทะเบียน
 ท้ายกฎกระทรวงแบบบัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่
 พ.ศ. ๒๕๕๕

(ด้านหน้า)

๕.๔ ซม.

บัตรประจำตัวนายทะเบียน
 ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

เลขที่ .../....

กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

วันออกบัตร/...../..... บัตรหมดอายุ/...../.....

๘.๔ ซม.

(ด้านหลัง)

๕.๔ ซม.

รูปถ่าย
 ขนาด
 ๒.๕ X ๓.๐ ซม.

เลขประจำตัวประชาชนของผู้ถือบัตร

 ชื่อ
 ตำแหน่ง
 สังกัด
 เป็นนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติ
 ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

 ลายมือชื่อผู้ถือบัตร ตำแหน่ง
 หมู่โลหิต ผู้ออกบัตร

๘.๔ ซม.

หมายเหตุ : ให้มีตรากรมการท่องเที่ยวประทับที่มุมล่างด้านขวาของรูป

แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
 ท้ายกฎกระทรวงแบบบัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

พ.ศ. ๒๕๕๕

(ด้านหน้า)

๕.๔ ซม.

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
 ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

เลขที่ .../....

กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

วันออกบัตร/...../..... บัตรหมดอายุ/...../.....

๘.๔ ซม.

(ด้านหลัง)

๕.๔ ซม.

รูปถ่าย
 ขนาด
 ๒.๕ X ๓.๐ ซม.

เลขประจำตัวประชาชนของผู้ถือบัตร

 ชื่อ
 ตำแหน่ง
 สังกัด
 เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ
 ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

 ลายมือชื่อผู้ถือบัตร ตำแหน่ง
 หมือเลहित ผู้ออกบัตร

๘.๔ ซม.

หมายเหตุ : ให้มีตรากรมการท่องเที่ยวประทับที่มุมล่างด้านขวาของรูป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

การขึ้นทะเบียนผู้นำเที่ยว

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้นำเที่ยวต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในวันยื่นคำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว

(๒) มีสัญชาติไทย

(๓) ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังหรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการ

กำหนด

(๔) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าและได้รับวุฒิบัตร หรือหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยวตามหลักสูตรที่คณะกรรมการกำหนด หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขามัคคุเทศก์หรือสาขาการท่องเที่ยวที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ หรือสำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญาในสาขามัคคุเทศก์หรือสาขาการท่องเที่ยวที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ไม่น้อยกว่าที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้นำเที่ยวให้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนต่อนายทะเบียน ณ สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางหรือสาขา ที่มีอำนาจหน้าที่ครอบคลุมภูมิภาคเฉพาะการของผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว แล้วแต่กรณี พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๒) ใบรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ซึ่งรับรองว่าผู้ขอขึ้นทะเบียนไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังหรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) ประกาศนียบัตร วุฒิบัตร หรือหนังสือรับรองตามข้อ ๑ (๔)

ข้อ ๓ เมื่อได้รับคำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวแล้ว ให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของคำขอขึ้นทะเบียนและเอกสารและหลักฐาน หากไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติมคำขอขึ้นทะเบียนหรือจัดส่งเอกสารหรือหลักฐานให้ถูกต้องและครบถ้วนภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายกำหนด

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอขึ้นทะเบียนหรือไม่จัดส่งเอกสารหรือหลักฐานให้ถูกต้องและครบถ้วนภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนไม่ประสงค์จะให้ดำเนินการต่อไป และให้นายทะเบียนจำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ

ข้อ ๔ ในกรณีที่คำขอขึ้นทะเบียนและเอกสารและหลักฐานถูกต้องและครบถ้วน ให้นายทะเบียนพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวหรือให้ผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายเสนอความเห็นไปยังนายทะเบียนเพื่อพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว และออกบัตรประจำตัวผู้นำเที่ยวให้แก่ผู้ยื่นคำขอ

ข้อ ๕ ผู้นำเที่ยวผู้ประสงค์จะขอออกบัตรประจำตัวผู้นำเที่ยวใหม่ เนื่องจากสูญหาย ถูกทำลาย ขำรดในสาระสำคัญ หรือเนื่องจากเปลี่ยนชื่อตัวหรือชื่อสกุล ให้ยื่นคำขอพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานต่อนายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายพร้อมกับส่งมอบบัตรประจำตัวผู้นำเที่ยว นั้น แล้วแต่กรณีในกรณีที่สูญหายให้แนบหลักฐานการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวนด้วย

ในการพิจารณาออกบัตรประจำตัวผู้นำเที่ยวใหม่ตามวรรคหนึ่ง ให้นำข้อ ๓ และข้อ ๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖ แบบคำขอขึ้นทะเบียน แบบบัตรประจำตัวผู้นำเที่ยว และแบบคำขอออกบัตรประจำตัวผู้นำเที่ยวใหม่ ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๗ ให้ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ และมีคุณสมบัติตามกฎหมายกระทรวงนี้ ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวได้โดยไม่ต้องขึ้นทะเบียน แต่ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

ความในข้อ ๑ (๑) และ (๔) มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์อยู่ในวันก่อนวันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ

การแจ้งตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

ข้อ ๘ ให้ผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดูแลและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ในการเดินทางไปท่องเที่ยวในต่างประเทศอยู่ในวันก่อนวันที่กฎหมายกระทรวงนี้ใช้บังคับ ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวต่อนายทะเบียน ณ สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางหรือสาขา ที่มีอำนาจหน้าที่ครอบคลุมภูมิภาคเฉพาะการของผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว แล้วแต่กรณี ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่กฎหมายกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ผู้ขอขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่งต้องได้รับหนังสือรับรองจากสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว หรือสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพแห่งประเทศไทยตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และมีให้นำความในข้อ ๑ (๔) มาใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ชุมพล ศิลปอาชา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ประกอบกับ มาตรา ๖๔ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวและคุณสมบัติของผู้นำเที่ยว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดจำนวนเงินหลักประกัน

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวจะต้องวางหลักประกันต่อนายทะเบียน ในวันที่มาขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว ณ สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางหรือสาขาที่มีอำนาจหน้าที่ครอบคลุมสำนักงานของผู้ขอรับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) การประกอบธุรกิจนำเที่ยวประเภทเฉพาะพื้นที่ ต้องวางหลักประกันเป็นจำนวนเงินหนึ่งหมื่นบาท
- (๒) การประกอบธุรกิจนำเที่ยวประเภทภายในประเทศ ต้องวางหลักประกันเป็นจำนวนเงินห้าหมื่นบาท
- (๓) การประกอบธุรกิจนำเที่ยวประเภทนำเที่ยวจากต่างประเทศ ต้องวางหลักประกันเป็นจำนวนเงินหนึ่งแสนบาท
- (๔) การประกอบธุรกิจนำเที่ยวประเภททั่วไป ต้องวางหลักประกันเป็นจำนวนเงินสองแสนบาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ชุมพล ศิลปอาชา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องวางหลักประกันต่อนายทะเบียนเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ตามจำนวนเงินที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

๒ .
หน้าวาง

ประกาศกระทรวงการทองเที่ยวและกีฬา

ประกาศกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

เรื่อง แบบบัตร การขอมีบัตร การออกบัตร และลักษณะการติดบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“บัตรประจำตัวมัคคุเทศก์” หมายความว่า บัตรซึ่งออกให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ เพื่อแสดงตัวในการปฏิบัติหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางหรือนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขา แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒ แบบบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์ให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้ โดยนายทะเบียนจะกำหนดสีของแบบบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์หรือกำหนดข้อความเพิ่มเติม ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์ เพื่อให้สอดคล้องกับประเภทหรือเงื่อนไขในการอนุญาตก็ได้

ข้อ ๓ ให้นายทะเบียนเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์

ข้อ ๔ ให้มัคคุเทศก์ผู้ขอมีบัตรประจำตัวยื่นคำขอมีบัตรตามแบบที่นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางกำหนด

ในกรณียื่นขอออกบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์ใหม่ เนื่องจากบัตรหมดอายุ ถูกทำลาย ชำรุด สูญหาย หรือเพราะเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล หรือชื่อตัวและชื่อสกุลหรือเปลี่ยนประเภท ให้ส่งบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์เดิม ในกรณีบัตรสูญหายให้แนบหลักฐานการแจ้งความแก่นายทะเบียน

ให้มัคคุเทศก์ชำระค่าบัตรประจำตัวตามวรรคสองครั้งละ ๒๐๐ บาท

ข้อ ๕ เมื่อมีผู้ยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์ ให้เป็นหน้าที่ของนายทะเบียน หรือผู้ซึ่ง นายทะเบียนมอบหมาย ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของเอกสารหลักฐาน

ข้อ ๖ ให้บัตรประจำตัวมัคคุเทศก์มีอายุ ๕ ปี นับแต่วันออกบัตร ในกรณีขอต่อบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์ให้ยื่นคำขอก่อนบัตรสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

(๑) ในกรณีที่มัคคุเทศก์ได้รับบัตรประจำตัวตามประกาศนี้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้มัคคุเทศก์ดังกล่าวหมดสิทธิที่จะใช้บัตรประจำตัวมัคคุเทศก์นั้นอีกต่อไป

(๒) ในกรณีที่มัคคุเทศก์ได้รับบัตรประจำตัวตามประกาศนี้ถูกพักใช้ใบอนุญาตให้มัคคุเทศก์ดังกล่าวหมดสิทธิที่จะใช้บัตรประจำตัวมัคคุเทศก์นั้นตามกำหนดระยะเวลาการถูกพักใช้ใบอนุญาต

ข้อ ๗ ลักษณะการติดบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์ให้ติดบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์ในขณะปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน โดย

(๑) ติดที่หน้าอกด้านซ้าย หรือ

(๒) ใช้สายคล้องคอ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ชุมพล ศิลปอาชา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

แบบบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์
(ด้านหน้า)

๕.๕ ซม.	 บัตรประจำตัว มัคคุเทศก์ TOURIST GUIDE	
	ชื่อ..... Date of expiry	รูปถ่าย ๒.๕×๒.๗ ซม.
	ID No.	Licence No.
	๘.๕ ซม.	

(ด้านหลัง)

๕.๕ ซม.	www.tourismcentre.go.th	
	<input style="width: 150px; height: 20px;" type="text"/>	ลายมือชื่อ ผู้ถือบัตร
	บัตรนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้ใดเก็บได้โปรดแจ้ง 0 2219 4029 หรือที่สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว	
	----- นายทะเบียน / Authorized	
	๘.๕ ซม.	

๒ .
หน้าวาง

ประกาศคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

ประกาศคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดอัตราค่าบริการนำเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากต่างประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๓

เพื่อให้ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีมาตรฐานตามแบบสากล เป็นประโยชน์แก่นักท่องเที่ยวและธุรกิจนำเที่ยว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การจัดบริการนำเที่ยวให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากต่างประเทศ จะต้อง มีอัตราค่าบริการที่ไม่ต่ำกว่าค่าใช้จ่ายตามรายการที่ได้จ่ายจริง ดังรายการต่อไปนี้

- (๑) ค่าที่พัก
- (๒) ค่าขนส่งหรือค่าพาหนะ
- (๓) ค่าอาหาร
- (๔) ค่าตอบแทนมัคคุเทศก์
- (๕) ค่าจัดให้มีการประกันอุบัติเหตุ
- (๖) ค่าเข้าชมสถานที่ที่มีการเรียกเก็บ
- (๗) ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นอื่น ๆ

รายการตามวรรคหนึ่งรายการใดที่ไม่ได้จ่ายจริง ไม่ให้นำมาคำนวณเป็นอัตราค่าบริการตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันลงนามในประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

อรรถชัย บุรกรรมโกวิท

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประธานกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

ประกาศคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับอัตราการจ่ายเงินค่าบริการคืนให้แก่นักท่องเที่ยว

พ.ศ. ๒๕๕๓

เพื่อให้ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีมาตรฐานตามแบบสากล เป็นประโยชน์แก่นักท่องเที่ยว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกรณีที่นักท่องเที่ยวมีเหตุตามมาตรา ๒๘ ที่จะขอเงินค่าบริการที่ชำระไว้แล้ว คืนให้นักท่องเที่ยวแจ้งความประสงค์ขอรับเงินคืนจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

เมื่อนักท่องเที่ยวแจ้งความประสงค์ตามวรรคหนึ่ง ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจ่ายเงินคืนแก่นักท่องเที่ยวในอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้านักท่องเที่ยวแจ้งยกเลิกการเดินทางล่วงหน้าให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวทราบ ไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันที่นำเที่ยว ให้คืนในอัตราร้อยละหนึ่งของเงินค่าบริการ

(๒) ถ้านักท่องเที่ยวแจ้งยกเลิกการเดินทางล่วงหน้าให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวทราบ ไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันที่นำเที่ยว ให้คืนในอัตราร้อยละห้าสิบของเงินค่าบริการ

(๓) ถ้านักท่องเที่ยวแจ้งยกเลิกการเดินทางล่วงหน้าให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวทราบ น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันที่นำเที่ยว ไม่ต้องคืนเงินค่าบริการ

ข้อ ๒ ค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ได้จ่ายจริงเพื่อการเตรียมการจ้ดนำเที่ยวต่อไปนี้นำมาหักจากเงินค่าบริการที่ต้องจ่ายตามข้อ ๑ วรรคสองได้ แต่ถ้าค่าใช้จ่ายสูงกว่าเงินค่าบริการที่ได้ชำระไว้ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจะเรียกจากนักท่องเที่ยวไม่ได้ ทั้งนี้ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว แสดงหลักฐานให้นักท่องเที่ยวทราบ ดังต่อไปนี้

- (๑) ค่าธรรมเนียมการขอวีซ่า
- (๒) ค่ามัดจำของบัตรโดยสารเครื่องบิน
- (๓) ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นอื่น ๆ

ข้อ ๓ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไม่คืนเงินค่าบริการที่นักท่องเที่ยวได้ชำระไว้ตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๑ และข้อ ๒ หรือคืนน้อยกว่า ให้นักท่องเที่ยวร้องเรียนต่อนายทะเบียนตามมาตรา ๔๐

ข้อ ๔ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

อรรถชัย บุรกรรมโกวิท

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประธานกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

๒ .
หน้าวาง

ประกาศกรมการทองเที่ยว

ประกาศกรมการท่องเที่ยว

เรื่อง จัดตั้งสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขา

เพื่อให้การปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยให้สอดคล้องกับพื้นที่รับผิดชอบในการให้บริการประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ กรมการท่องเที่ยว จึงมีประกาศดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว เรื่อง จัดตั้งสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขา ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๒ จัดตั้งสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขา จำนวน ๔ สาขา ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาภาคเหนือ

สำนักงานตั้งอยู่ ณ จังหวัดเชียงใหม่ มีพื้นที่รับผิดชอบในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง เชียงราย อุดรดิตถ์ แพร่ น่าน พะเยา แม่ฮ่องสอน กำแพงเพชร ตาก สุโขทัย พิษณุโลก พิจิตร และเพชรบูรณ์

(๒) สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สำนักงานตั้งอยู่ ณ จังหวัดนครราชสีมา มีพื้นที่รับผิดชอบในเขตจังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี ยโสธร ชัยภูมิ ขอนแก่น อุดรธานี เลย หนองคาย มหาสารคาม ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ สกลนคร นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ หนองบัวลำภู และบึงกาฬ

(๓) สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาภาคใต้เขต ๑

สำนักงานตั้งอยู่ ณ จังหวัดสงขลา มีพื้นที่รับผิดชอบในเขตจังหวัดสงขลา ยะลา นราธิวาส ปัตตานี สตูล นครศรีธรรมราช พัทลุง และตรัง

(๔) สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาภาคใต้เขต ๒

สำนักงานตั้งอยู่ ณ จังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่รับผิดชอบในเขตจังหวัดภูเก็ต กระบี่ พังงา สุราษฎร์ธานี ระนอง และชุมพร

โดยให้สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาแต่ละแห่งดังกล่าวมีหน้าที่ และความรับผิดชอบการดำเนินงานต่าง ๆ เกี่ยวกับการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ และการขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว ของผู้แสดงความประสงค์ซึ่งมีภูมิสำเนาเฉพาะการในเขตจังหวัดที่กำหนดพื้นที่รับผิดชอบไว้ รวมทั้งการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ สำหรับบุคลากรผู้ปฏิบัติของสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขา ประกอบด้วย นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขา ข้าราชการ พนักงานราชการ และหรือพนักงานลูกจ้างสังกัดกรมการท่องเที่ยว

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓

สุวัตร สิทธิหล่อ

รองอธิบดีกรมการท่องเที่ยว รักษาราชการแทน

อธิบดีกรมการท่องเที่ยว

ประกาศกรมการท่องเที่ยว

เรื่อง แบบคำขอขึ้นทะเบียนผู้นำเที่ยว แบบบัตรประจำตัวผู้นำเที่ยว
และแบบคำขอออกบัตรประจำตัวผู้นำเที่ยวใหม่
ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

เพื่อให้การออกบัตรประจำตัวผู้นำเที่ยวเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎกระทรวงการขึ้นทะเบียนผู้นำเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวงการขึ้นทะเบียนผู้นำเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๕ ออกตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อธิบดีกรมการท่องเที่ยว จึงออกประกาศไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมการท่องเที่ยว เรื่อง แบบคำขอขึ้นทะเบียนแบบบัตรประจำตัวผู้นำเที่ยว และแบบคำขอออกบัตรประจำตัวผู้นำเที่ยวใหม่ ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ แบบคำขอขึ้นทะเบียนผู้นำเที่ยว แบบบัตรประจำตัวผู้นำเที่ยว และแบบคำขอออกบัตรประจำตัวผู้นำเที่ยวใหม่ ให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ว่าที่ร้อยตรี อานุภาพ เกษรสุวรรณ

รองอธิบดีกรมการท่องเที่ยว

รักษาราชการแทน อธิบดีกรมการท่องเที่ยว

กรมการท่องเที่ยว สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง/สาขา

สนามกีฬาแห่งชาติ ถนนพระราม ๑ แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐ โทรศัพท์ ๐ ๒๕๐๑ ๑๑๑๑ www.tourismcentre.go.th

แบบคำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรียน นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง/สาขา

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) _____

ชื่อ-สกุล ภาษาอังกฤษ ตามที่ปรากฏในพาสปอร์ต (Mr./Mrs./Ms.) _____

เกิดวันที่ เดือน พ.ศ. อายุ ปี

บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่ ออกให้ ณ อำเภอ/เขต _____

จังหวัด _____ หมดอายุวันที่ เดือน พ.ศ.

ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ เลขที่ - ออกให้ ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

หนังสือเดินทางเลขที่ (Passport No.)

ที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน

บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย _____ ถนน _____ ตำบล/แขวง _____

อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ ไปรษณีย์ _____

โทรศัพท์ _____ โทรสาร _____

ที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย _____ ถนน _____ ตำบล/แขวง _____

อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ ไปรษณีย์ _____

โทรศัพท์ _____ โทรสาร _____ E-mail _____

ได้รับวุฒิบัตร / หนังสือรับรอง จาก _____ วันที่ _____

สำเร็จการศึกษาในระดับ _____ จากสถาบัน _____

วุฒิการศึกษา _____ สาขาวิชา _____

มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ _____

เอกสารประกอบการแจ้งข้อมูล

- สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง
- สำเนาหนังสือสำคัญแสดงวุฒิการศึกษา / หนังสือรับรอง
- ใบรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม (ใบรับรองแพทย์) ไม่เกิน ๑ เดือน
- สำเนาใบเปลี่ยนชื่อ-สกุล (ถ้ามี)
- อื่นๆ _____

หมายเหตุ ข้าพเจ้า ได้ยื่นคำขอด้วยตนเอง และขอรับรองว่าข้อความข้างต้น และเอกสาร พยานหลักฐานที่แนบท้ายคำขอขึ้นทะเบียน ถูกต้อง และเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ _____ ผู้ยื่นคำขอ

(_____)

เอกสารประกอบการขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว

๑. แบบคำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว
๒. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง
๓. ใบรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม (ใบรับรองแพทย์) ซึ่งรับรองว่าผู้ขอขึ้นทะเบียนไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง หรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการกำหนด
๔. สำเนาหนังสือสำคัญแสดงวุฒิการศึกษา ไม่ต่ำกว่า มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และสำเนาวุฒิบัตรหรือหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้นำเที่ยวตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าในสาขามัคคุเทศก์ หรือสาขาการท่องเที่ยวที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ หรือสำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญาในสาขามัคคุเทศก์ หรือสาขาการท่องเที่ยวที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ไม่น้อยกว่าที่คณะกรรมการกำหนด

.....

เอกสารประกอบการขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว

๑. แบบคำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว
๒. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง
๓. ใบรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม (ใบรับรองแพทย์) ซึ่งรับรองว่าผู้ขอขึ้นทะเบียนไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง หรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการกำหนด
๔. หนังสือรับรองจากสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว สมาคมไทยบริการท่องเที่ยวหรือ หรือสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพแห่งประเทศไทยตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

.....

กรมการท่องเที่ยว สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง/สาขา

สนามกีฬาแห่งชาติ ถนนพระราม ๑ แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐ โทรศัพท์ ๐ ๒๕๐๑ ๑๑๑๑ www.tourismcentre.go.th

แบบคำขอบัตรประจำตัวผู้นำเที่ยว (กรณีสูญหาย / เปลี่ยนชื่อ - สกุล)

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรียน นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง/สาขา

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) _____

ชื่อ-สกุล ภาษาอังกฤษ ตามที่ปรากฏในพาสปอร์ต (Mr./Mrs./Ms.) _____

เกิดวันที่ เดือน พ.ศ. อายุ ปี

บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่ ออกให้ ณ อำเภอ/เขต _____

จังหวัด _____ หมดอายุวันที่ เดือน พ.ศ.

ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ เลขที่ - ออกให้ ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

หนังสือเดินทางเลขที่ (Passport No.)

ที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน

บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย _____ ถนน _____ ตำบล/แขวง _____

อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ ไปรษณีย์ _____

โทรศัพท์ _____ โทรสาร _____

ที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย _____ ถนน _____ ตำบล/แขวง _____

อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ ไปรษณีย์ _____

โทรศัพท์ _____ โทรสาร _____ E-mail _____

ได้รับวุฒิบัตร / หนังสือรับรอง จาก _____ วันที่ _____

สำเร็จการศึกษาระดับ _____ จากสถาบัน _____

วุฒิการศึกษา _____ สาขาวิชา _____

มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ _____

เอกสารประกอบการยื่นคำขอ

กรณีชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย

- สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง
- ใบแจ้งความจาก _____
- สมทบบัตรประจำตัวผู้นำเที่ยวกรณีชำรุด

กรณีเปลี่ยนชื่อ-สกุล

- สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง
- สำเนาใบเปลี่ยนชื่อ-สกุล
- สมทบบัตรประจำตัวผู้นำเที่ยวกรณีเปลี่ยนชื่อ-สกุล

หมายเหตุ ข้าพเจ้า ได้ยื่นคำขอด้วยตนเอง และขอรับรองว่าข้อมูลข้างต้น และเอกสาร พยานหลักฐานที่แนบท้ายคำขอขึ้นทะเบียน ถูกต้อง และเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ _____ ผู้ยื่นคำขอ

(_____)

แบบบัตรประจำตัวผู้นำเที่ยว
(ด้านหน้า)

๕.๕ ซม.

	ผู้นำเที่ยว TOUR LEADER LICENCE
	เลขที่ / NO
	อนุญาตให้ ชื่อ
	NAME
	วันออกบัตร/Date of Issue.....
	(.....) นายทะเบียน/Authorized

๘.๕ ซม.

(ด้านหลัง)

๕.๕ ซม.

<p>www.tourismcentre.go.th</p> <p>ลายมือชื่อ ผู้ถือบัตร</p> <p>บัตรนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของกรมการท่องเที่ยว</p> <p>ผู้ใดเก็บได้โปรดแจ้ง 0 2401 1111</p> <p>TGB 000000</p>
--

๘.๕ ซม.

๒ .
หน้าวาง

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นของกรรมการ
และอนุกรรมการ ในคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นของกรรมการ และ
อนุกรรมการในคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ.
๒๕๕๑ คณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยเบี้ยประชุมและประโยชน์
ตอบแทนอื่นของกรรมการ และอนุกรรมการ ในคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ.
๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้กรรมการในคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ได้รับเบี้ยประชุมเป็น
รายเดือนตามอัตราดังต่อไปนี้

๑) ประธานกรรมการ	๖,๒๕๐ บาท
๒) รองประธานกรรมการ	๕,๖๒๕ บาท
๓) กรรมการ	๕,๐๐๐ บาท

ข้อ ๔ การจ่ายเบี้ยประชุมตามข้อ ๓ ให้จ่ายเฉพาะเดือนที่มีการประชุม เดือนใด
ที่ไม่มีการประชุมหรือมีการประชุมแต่ผู้มีส่วนได้เบี้ยประชุมไม่เข้าประชุมให้งดจ่าย

ข้อ ๕ ให้อนุกรรมการที่คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์แต่งตั้ง ได้รับเบี้ย
ประชุมเป็นรายครั้ง ตามอัตราดังต่อไปนี้

๑) ประธานอนุกรรมการ	๑,๐๐๐ บาท
๒) รองประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการ	๘๐๐ บาท

ข้อ ๖ การจ่ายเบี้ยประชุมตามข้อ ๕ ให้จ่ายเพียงครั้งเดียวในวันหนึ่ง

ข้อ ๗ ในกรณีที่กรรมการ หรืออนุกรรมการ ซึ่งเป็นการแต่งตั้งโดยตำแหน่งไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ แต่ได้มอบหมายให้ผู้อื่นเข้าร่วมประชุมแทน โดยทำเป็นหนังสือหรือมีหลักฐานการมอบหมาย ให้ถือว่าผู้ได้รับมอบหมายปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการ หรืออนุกรรมการแทนผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ และมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมในอัตราเดียวกับกรรมการ หรืออนุกรรมการ

ข้อ ๘ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการและอนุกรรมการในคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่นเฉพาะค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานของคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ โดยให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการและระเบียบกระทรวงการคลังซึ่งออกตามความในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เพื่อประโยชน์ในการได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการที่ไม่ได้เป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้รับสิทธิในอัตราเดียวกับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูง และให้อนุกรรมการที่ไม่ได้เป็นข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้รับสิทธิในอัตราเดียวกับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับต้น สำหรับประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ ประธานอนุกรรมการ รองประธานอนุกรรมการ และอนุกรรมการที่เป็นข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ได้รับตามสิทธิของตนที่มีสิทธิได้รับจากทางราชการ

ข้อ ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
นายกรัฐมนตรี

ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
ว่าด้วย การเก็บรักษาและการบริหารเงินและทรัพย์สินของกองทุน
พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ (๗) และ (๙) และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ว่าด้วยการเก็บรักษาและการบริหารเงินและทรัพย์สินของกองทุน พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“เงินชดเชย” หมายความว่า เงินที่จ่ายเพื่อชดเชยทดแทนตามจำนวนความเสียหายให้แก่นักท่องเที่ยวตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

“เงินชดใช้” หมายความว่า เงินที่ต้องจ่ายคืนเงินชดเชยให้แก่กองทุน

“นักท่องเที่ยว” หมายความว่า นักท่องเที่ยวซึ่งได้รับความเสียหาย ตามมาตรา ๔๐

“หลักฐานการจ่าย” หมายความว่า หลักฐานซึ่งแสดงว่าได้มีการจ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินแล้ว

“ใบเสร็จรับเงิน” หมายความว่า หลักฐานแสดงการรับเงินที่สำนักงานออกให้แก่ผู้ชำระเงิน และลักษณะใบเสร็จรับเงินให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง หรือ นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขา แล้วแต่กรณี

“สำนักงานทะเบียน” หมายความว่า สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง หรือสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขา แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑ บททั่วไป

ข้อ ๕ กองทุนมีวัตถุประสงค์ เพื่อใช้เป็นเงินทอดรองจ่ายให้แก่พนักงานท่งเที่ยว ซึ่งได้รับความเสียหาย ตามมาตรา ๔๐ และเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารและดำเนินการอันเกี่ยวกับกองทุนแต่ต้องไม่เกินกึ่งหนึ่งของดอกผลที่ได้รับในแต่ละปี ตามมาตรา ๗๒

ข้อ ๖ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินดังต่อไปนี้

(๑) ทุนประเดิมที่การท่งเที่ยวแห่งประเทศไทยจัดสรรให้จำนวนยี่สิบล้านบาท

(๒) เงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว และค่าธรรมเนียมอื่นที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) หลักประกันที่ตกเป็นของกองทุน ตามมาตรา ๓๙ วรรคสาม

(๔) เงินที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจ่ายชดใช้คืนกองทุน และเงินที่นายทะเบียนหักจากหลักประกันส่งคืนกองทุน ตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม และเงินเพิ่ม ตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง และมาตรา ๔๒ วรรคสอง

(๕) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรืออุทิศให้

(๖) ดอกผล รายได้ หรือเงินอื่นใดของกองทุน

หมวด ๒ การรับเงินหรือทรัพย์สิน

ข้อ ๗ การรับเงินเข้ากองทุน ให้รับโดยวิธีอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) รับเป็นเงินสด หรือแคชเชียร์เช็ค

(๒) โดยวิธีอื่นตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๘ กรณีเป็นแคชเชียร์เช็คให้ส่งจ่ายแก่ “กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว”

ข้อ ๙ ในการรับเงินเข้ากองทุน สำนักงานต้องออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงินทุกครั้ง

หมวด ๓ การเก็บรักษาเงิน

ข้อ ๑๐ ให้สำนักงานเปิดบัญชีเงินฝากกับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจหรือธนาคารพาณิชย์ตามที่สำนักงานกำหนด ดังนี้

(๑) บัญชีออมทรัพย์ใช้ชื่อบัญชีว่า “กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว” เพื่อการรับเงินตามข้อ ๗ และโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารตาม (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี

(๒) บัญชีกระแสรายวัน ใช้ชื่อบัญชีว่า “กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว บัญชีที่ ๒” และบัญชี “กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว สาขา.... (ชื่อสาขา)” เพื่อการจ่ายเงินตามข้อ ๕

(๓) ในกรณีที่มีเงินเพียงพอสำหรับการใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ สำนักงานจะนำเงินส่วนหนึ่งไปเปิดบัญชีเงินฝากประจำไว้อีกบัญชีหนึ่งก็ได้ โดยใช้ชื่อบัญชีว่า “กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว บัญชีที่ ๓”

ทั้งนี้ จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการก่อน

ข้อ ๑๑ บรรดารายรับทั้งปวงของกองทุนตามมาตรา ๗๐ ให้สำนักงานทะเบียนนำส่งเข้าบัญชี “กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว” ทั้งสิ้นภายในวันที่ได้รับเงินนั้น หรืออย่างช้าภายในวันทำการถัดไป โดยจะหักไว้เพื่อการใด ๆ ไม่ได้

ในกรณีเป็นทรัพย์สินอื่นให้รายงานคณะกรรมการเพื่อเก็บรักษาตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๔ การเบิกจ่ายเงิน

ข้อ ๑๒ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการดังต่อไปนี้

(๑) ทดรองจ่ายเป็นเงินชดเชยให้แก่นักท่องเที่ยว ซึ่งได้รับความเสียหายตามมาตรา ๔๐

(๒) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารและดำเนินการอันเกี่ยวกับกองทุน แต่ต้องไม่เกินกึ่งหนึ่งของดอกผลที่ได้รับในแต่ละปี

ข้อ ๑๓ การส่งจ่ายเงินจากบัญชี “กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว” ทำได้แต่เฉพาะเพื่อนำเงินเข้าบัญชี “กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว บัญชีที่ ๒” บัญชี “กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว สาขา.... (ชื่อสาขา)” หรือ บัญชี “กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว บัญชีที่ ๓”

การส่งจ่ายเงินฝากและดอกผลของกองทุนจากบัญชี “กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว บัญชีที่ ๓” จะต้องนำเข้าบัญชี “กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว” เท่านั้น จะนำไปใช้จ่ายตามข้อ ๑๒ โดยตรงไม่ได้

ข้อ ๑๔ ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการส่งจ่ายเงินจากบัญชี “กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว” เพื่อทอดรองจ่ายเป็นเงินชดเชยตามที่ได้รับแจ้งจากนายทะเบียน เพื่อโอนเข้าบัญชี “กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว บัญชีที่ ๒” บัญชี “กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว สาขา.... (ชื่อสาขา)” แล้วแต่กรณี

การอนุมัติการจ่ายเงินตามวรรคหนึ่ง ผู้อนุมัติจะต้องลงลายมือชื่อในหลักฐานการขอรับเงินชดเชยทุกฉบับ หรือจะลงลายมือชื่ออนุมัติในงบบัญชีหลักฐานการจ่ายก็ได้

ข้อ ๑๕ เมื่อสำนักงานทะเบียน ได้รับการส่งเข้าบัญชีตามข้อ ๑๔ แล้ว ให้นายทะเบียนส่งจ่ายเงินจากบัญชี “กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว บัญชีที่ ๒” หรือ บัญชี “กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว สาขา.... (ชื่อสาขา)” เพื่อจ่ายเป็นเงินชดเชยให้แก่นักท่องเที่ยวตามข้อ ๑๒ (๑)

การจ่ายเงินชดเชย ให้จ่ายเป็นเช็ค หรือโอนทางธนาคาร หรือโดยวิธีอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ให้ผู้ที่ผู้อำนวยความสะดวกซึ่งต้องเป็นข้าราชการพลเรือนไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญการพิเศษ คนหนึ่งกับข้าราชการพลเรือนสามัญไม่ต่ำกว่าระดับปฏิบัติการที่ดำรงตำแหน่งและปฏิบัติงานด้านการเงิน และบัญชีร่วมกันอย่างน้อยสองคน เป็นผู้ลงลายมือชื่อในเช็ค หรือสั่งจ่ายเงินจากธนาคาร

ข้อ ๑๖ การสั่งจ่ายเงินจากกองทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานและดำเนินการอันเกี่ยวกับกองทุน ให้ถือปฏิบัติตามข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ การจ่ายเงินต้องมีหลักฐานการจ่ายไว้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ หลักฐานรายจ่าย ได้แก่ ใบเสร็จรับเงิน หลักฐานของธนาคารแสดงการจ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงิน และหลักฐานการนำเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคาร รวมทั้งเอกสารอื่นในลักษณะเดียวกันตามที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีของนักท่องเที่ยว ให้ใช้ใบสำคัญรับเงินเป็นหลักฐานการจ่ายแทนใบเสร็จรับเงินก็ได้

ข้อ ๑๘ การจ่ายเงินให้แก่ผู้รับเงินทุกรายจะต้องมีการบันทึกรายการจ่ายเงินนั้นไว้ในบัญชีเงินสด หรือบัญชีเงินฝากธนาคารแล้วแต่กรณีอย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๑๙ ห้ามมิให้ผู้มีหน้าที่จ่ายเงินเรียกใบเสร็จรับเงิน หรือให้ผู้รับเงินลงลายมือชื่อรับเงินในหลักฐานการจ่าย โดยที่ยังมิได้มีการจ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงิน

หมวด ๕

การบัญชี

ข้อ ๒๐ ให้สำนักงานจัดทำบัญชีของกองทุนให้สอดคล้องกับมาตรฐานการจัดทำบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๒๑ การปิดบัญชีให้กระทำปีละครั้งโดยถือปีงบประมาณเป็นรอบปีบัญชี และให้สำนักงานจัดทำทางการเงินพร้อมทั้งรายละเอียดประกอบให้แล้วเสร็จภายในทศสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีเพื่อส่งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบและรับรองงบการเงินแล้ว ให้ส่งสำเนาทางการเงินดังกล่าวให้กรมบัญชีกลางและสำนักงบประมาณเพื่อทราบต่อไป

ให้สำนักงานทะเบียนจัดทำรายงานการรับการจ่ายเงินรายเดือนส่งให้สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป

ข้อ ๒๒ ให้สำนักงานวางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินการเงินและการบัญชีของกองทุน และรายงานผลการตรวจสอบให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

ข้อ ๒๓ ให้สำนักงานนำข้อมูลการบัญชีของกองทุนเข้าระบบบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) ตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๒๔ ให้สำนักงานจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุของกองทุน และรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

ข้อ ๒๕ กรณีมีผู้ต้องส่งคืนเงินชดใช้ลูกหนี้ที่ต้องรับผิดชอบคืนเงินชดใช้แก่กองทุน ไม่อยู่ในฐานะที่ชำระหนี้ได้ หรือกรณีที่หนี้นั้นขาดอายุความให้ตัดจำหน่ายออกจากบัญชีเป็นหนี้สูญ โดยให้ผู้อนุมัติดังต่อไปนี้

(๑) ผู้อำนวยการ สำหรับหนี้ไม่เกินหนึ่งแสนบาทต่อราย

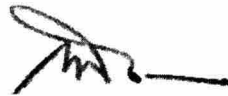
(๒) คณะกรรมการ สำหรับหนี้ที่เกินหนึ่งแสนบาทต่อราย

ทั้งนี้ การอนุมัติการตัดจำหน่ายหนี้สูญ ต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อน

ข้อ ๒๖ วิธีปฏิบัติอื่นใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่เมื่ออาจปฏิบัติตามข้อกำหนดใดในระเบียบนี้ให้เสนอคณะกรรมการพิจารณาอนุมัติ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(นางสาวศิริธรา พิชัยชาญณรงค์)
ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ประธานกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

**ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการประชุมของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ
พ.ศ. ๒๕๕๓**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประชุมของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“การประชุม” หมายความว่า การประชุมของคณะกรรมการหรือการประชุมของคณะอนุกรรมการ แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการ หรือประธานอนุกรรมการ แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการหรือประธานอนุกรรมการ แล้วแต่กรณีในที่ประชุมด้วย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการหรืออนุกรรมการ แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขานุการคณะกรรมการหรือเลขานุการคณะอนุกรรมการ แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ให้ประธานกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

ประธานกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๕ ให้ประธานกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เรียกประชุมคณะกรรมการ

- (๒) จัดระเบียบวาระการประชุม
- (๓) ควบคุมและดำเนินการประชุมให้เป็นไปโดยเรียบร้อย
- (๔) วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการประชุม
- (๕) ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของที่ประชุม
- (๖) ดำเนินการอื่นตามที่เห็นสมควรโดยไม่ขัดต่อมติของที่ประชุม

ข้อ ๖ ให้เลขานุการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) แจ้งนัดการประชุมตามคำสั่งของประธานกรรมการ
- (๒) เสนอจัดระเบียบวาระการประชุมและจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- (๓) รับผิดชอบและควบคุมการทำรายงานการประชุม พร้อมทั้งแจ้งหรือยืนยันมติของคณะกรรมการไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง
- (๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่ประธานกรรมการหรือคณะกรรมการมอบหมาย

หมวด ๒

การประชุม

ข้อ ๗ บุคคลอื่นที่มีไซกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จะเข้าห้องประชุมไม่ได้เว้นแต่ได้
รับการอนุญาตจากประธานกรรมการ

ข้อ ๘ ในการประชุม ให้พิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุม และต้อง
ดำเนินการพิจารณาตามลำดับระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้ เว้นแต่ในที่ประชุมจะมีมติเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๙ กรณีเรื่องที่จัดตามระเบียบวาระการประชุมแล้ว ประธานกรรมการจะถอนเรื่อง
ออกจากวาระการประชุมได้ เมื่อที่ประชุมมีมติเห็นชอบและให้บันทึกไว้ในรายงานการประชุม

ข้อ ๑๐ การนัดประชุมต้องทำเป็นหนังสือและแจ้งให้กรรมการทุกคนทราบล่วงหน้า
ไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่กรรมการนั้นจะได้ทราบการบอกนัดในที่ประชุมแล้ว กรณีดังกล่าวนี้
จะทำหนังสือแจ้งนัดเฉพาะกรรมการที่ไม่ได้มาประชุมก็ได้

ในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ประธานกรรมการจะนัดประชุมเป็นอย่างอื่นก็ได้

ข้อ ๑๑ ให้ส่งระเบียบวาระการประชุมกับเอกสารที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกับหนังสือนัดประชุม
เว้นแต่ประธานกรรมการจะให้ส่งเพิ่มเติมหรือแก้ไขอีกก็ได้ตามที่เห็นว่าจำเป็นหรือสมควร

ข้อ ๑๒ ระเบียบวาระการประชุมอย่างน้อยต้องมีเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
- (๒) เรื่องรับรองรายงานการประชุม เว้นแต่เป็นการประชุมครั้งแรกหรือรายงานการประชุม
ไม่สามารถดำเนินการได้ทัน
- (๓) เรื่องเสนอเพื่อทราบ (ถ้ามี)

(๔) เรื่องสืบเนื่องจากการประชุมครั้งก่อน (ถ้ามี)

(๕) เรื่องเสนอพิจารณา

(๖) เรื่องอื่นๆ (ถ้ามี)

ข้อ ๑๓ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ เลขานุการ และผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานในการประชุมทุกครั้ง

คำวินิจฉัยตามมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ประธานกรรมการและกรรมการที่วินิจฉัยเรื่องนั้นลงลายมือชื่อทุกคน ถ้ากรรมการคนใดมีความเห็นแย้งให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งรวมไว้ในคำวินิจฉัย

ข้อ ๑๔ ในระหว่างการประชุมที่เป็นความลับ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการบันทึกเสียง บันทึกภาพ หรือถ่ายทอดสัญญาณเสียงหรือภาพ เว้นแต่เพื่อประโยชน์ในการจัดทำรายงานการประชุม หรือได้รับอนุญาตจากประธานกรรมการ

ในกรณีมีการบันทึกเสียงหรือบันทึกภาพเพื่อประโยชน์ในการจัดทำรายงานการประชุมให้เก็บรักษาแถบบันทึกเสียงหรือแถบบันทึกภาพไว้จนกว่าที่ประชุมได้พิจารณารับรองรายงานการประชุมครั้งนั้นแล้ว หรือจนกว่ากรรมการที่ได้ร่วมประชุมแต่มิได้ร่วมพิจารณารับรองรายงานการประชุมได้กลับมาร่วมประชุมแต่มิได้หักหัวง จึงจะทำลายหรือลบสิ่งที่บันทึกไว้ในแถบบันทึกเสียง หรือแถบบันทึกภาพดังกล่าวได้

ข้อ ๑๕ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

กรณีประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานเป็นประธานในที่ประชุมแทน ถ้าไม่มีรองประธานหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมแทน

หมวด ๓

การลงมติในที่ประชุม

ข้อ ๑๖ ในกรณีผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาให้เข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุม เมื่อชี้แจงครบถ้วนแล้วให้ออกจากที่ประชุม แล้วที่ประชุมจึงจะมีมติในเรื่องที่พิจารณา เว้นแต่ที่ประชุมจะให้อยู่เพื่อรับทราบมติของที่ประชุม

ข้อ ๑๗ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการที่มาประชุม กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานกรรมการออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การออกเสียงลงมติให้กระทำโดยเปิดเผย เว้นแต่ในที่ประชุมโดยเสียงข้างมากมีมติให้กระทำ
โดยวิธีการลงคะแนนลับ ส่วนวิธีการลงคะแนนลับให้เป็นไปตามที่ประธานกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๘ ประธานกรรมการจะสั่งให้รวมหรือแยกประเด็นในการพิจารณาหรือลงมติก็ได้
เว้นแต่ที่ประชุมจะมีมติเป็นอย่างอื่น

หมวด ๔

รายงานการประชุมและเอกสารการประชุม

ข้อ ๑๙ ให้เลขานุการจัดทำรายงานการประชุม โดยบันทึกประเด็นที่ประชุมพิจารณา
พร้อมด้วยความเห็นทั้งที่เป็นความเห็นของเสียงข้างมากและความเห็นของเสียงข้างน้อย และมติของที่
ประชุม

ข้อ ๒๐ ระเบียบวาระการประชุม เอกสารที่เกี่ยวข้อง และรายงานการประชุมให้
เก็บรักษาไว้ตามระเบียบของทางราชการ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(นางสาวศศิธรา พิชัยชาญณรงค์)
ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ประธานกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
ว่าด้วย การเปิดบัญชีเงินฝาก และการเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝาก
สำหรับหลักประกันที่เป็นเงินสด และการคืนหลักประกัน

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ (๕) แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ว่าด้วยการเปิดบัญชีเงินฝากและการเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากสำหรับหลักประกันที่เป็นเงินสด และการคืนหลักประกัน พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวรักษารายละเอียดระเบียบนี้

หมวด ๒

การเปิดบัญชีเงินฝาก

ข้อ ๔ การเปิดบัญชีเงินฝากกับธนาคารสำหรับหลักประกันที่เป็นเงินสด ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวนำเงินสดไปเปิดบัญชีเงินฝากตามระเบียบของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว แล้วนำหลักฐานมาแสดงแก่นายทะเบียนเพื่อออกหลักฐานการรับหลักประกันที่เป็นเงินสดให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

หมวด ๓

การเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากสำหรับหลักประกันที่เป็นเงินสด

ข้อ ๕ การเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากสำหรับหลักประกันที่เป็นเงินสดให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) การถอนเงินเพื่อชดใช้กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ จะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว หรือผู้ที่ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวมอบหมาย

(๒) เมื่อบัญชีเงินฝากสำหรับหลักประกันที่เป็นเงินสดเกิดดอกผล และมีผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวแจ้งความประสงค์ขอรับ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวหรือผู้ที่ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวมอบหมายเป็นผู้อนุมัติ

ในการลงนามถอนเงินตาม (๑) และ (๒) ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวหรือผู้ที่ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจลงนาม

หมวด ๔

การคืนหลักประกัน

ข้อ ๖ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบกิจการ ให้แจ้งความประสงค์ต่อนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางหรือสาขา แล้วแต่กรณี ที่มีอำนาจครอบคลุมภูมิภานาของผู้ขอรับใบอนุญาต พร้อมทั้งส่งคืนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวแก่นายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เลิกประกอบกิจการ

ข้อ ๗ เมื่อผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวแจ้งความประสงค์เลิกประกอบกิจการต่อนายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมาย ให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายทำการตรวจสอบว่าผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว มีเรื่องร้องเรียนและมีหนี้ที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ หากพบว่าผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวรายใดไม่มีเรื่องร้องเรียนหรือมีเรื่องร้องเรียน แต่เป็นอันยุติแล้วและไม่มีหนี้ที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้นายทะเบียนคืนหลักประกันดังกล่าวให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว แต่หากตรวจสอบแล้วพบว่า ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่แจ้งความประสงค์เลิกประกอบกิจการมีเรื่องร้องเรียนหรือมีหนี้ที่เกิดขึ้น มีจำนวนน้อยกว่าหลักประกันที่วางไว้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ลดหลักประกันลงให้เหลือเท่ากับหนี้ที่จะพึงรับผิดชอบได้ และคืนหลักประกันส่วนที่เหลือให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

การคืนหลักประกันตามวรรคหนึ่งให้คืนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบธุรกิจ
นำเที่ยวแจ้งเลิกประกอบกิจการ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓
ศศิธารา พิชัยชาญณรงค์
ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ประธานกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
ว่าด้วย การสอบหาข้อเท็จจริง การวินิจฉัยของนายทะเบียน และ
อัตรการจ่ายเงินชดเชย
พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ (๖) และ (๗) และมาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ว่าด้วยการสอบหาข้อเท็จจริง การวินิจฉัยของนายทะเบียน และอัตรการจ่ายเงินชดเชย พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ผู้ร้องเรียน” หมายความว่า นักท่องเที่ยว ที่ได้รับความเสียหายตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือบุคคลใดที่มีคำร้องเรียน

“คำร้องเรียน” หมายความว่า หนังสือหรือถ้อยคำของผู้ร้องเรียน หรือสิ่งอื่นใดที่ปรากฏต่อนายทะเบียนตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ การแจ้งด้วยวาจา การแจ้งเป็นหนังสือโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง หรือการแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติว่าด้วยการแจ้งตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

หมวด ๒ คำร้องเรียน

ข้อ ๕ ผู้ร้องเรียนจะมีคำร้องเรียนเป็นหนังสือหรือด้วยวิธีการอื่นใดก็ได้ เพื่อให้
นายทะเบียนทราบว่ามีข้อสงสัยได้รับความเสียหายจากการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ข้อ ๖ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำร้องเรียนแล้ว ให้นายทะเบียนดำเนินการสอบหา
ข้อเท็จจริงตามคำร้องเรียน และพิจารณาวินิจฉัยโดยเร็ว

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งนายทะเบียนจะมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการแทนก็ได้

หมวด ๓ การสอบหาข้อเท็จจริง

ข้อ ๗ ในการสอบหาข้อเท็จจริง นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนายทะเบียน
มอบหมายต้องตรวจสอบข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เกี่ยวข้องจากการรับฟัง
พยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญ การตรวจสอบเอกสาร วัตถุ หรือสถานที่

หนังสือ คำสั่ง บันทึกถ้อยคำ สำนวนการสอบหาข้อเท็จจริง รายงานผลการสอบหา
ข้อเท็จจริงหรือเอกสารใดๆ ตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามแบบที่นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
กลางกำหนด

ข้อ ๘ เมื่อมีคำร้องเรียน ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนายทะเบียนมอบหมาย
ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำร้องเรียนโดยเร็ว หากพบว่าไม่มีมูลให้ยุติเรื่อง

ข้อ ๙ คำร้องเรียนที่มีมูล ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ถูกร้องเรียนเพื่อ
ให้ถ้อยคำและจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับคำร้องเรียนภายในเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน
นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่จัดส่งเอกสารหลักฐานโดยไม่มีเหตุอันควร ให้ถือว่า
ไม่ประสงค์จะชี้แจงและแสดงพยานหลักฐาน

นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายอาจมีหนังสือแจ้งให้บุคคลใด
ที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประโยชน์ในการสอบหาข้อเท็จจริงด้วยก็ได้

ข้อ ๑๐ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายอาจดำเนินการ
ไกล่เกลี่ยระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวก่อนก็ได้

หากคู่กรณีตามวรรคหนึ่งยินยอมตามที่ไกล่เกลี่ยให้บันทึกไว้เป็นหลักฐานและยุติเรื่อง

ข้อ ๑๑ ในการสอบหาข้อเท็จจริงให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนายทะเบียน
มอบหมายแจ้งสิทธิดังต่อไปนี้ให้คู่กรณีทราบ

(๑) สิทธิในการแต่งตั้งตัวแทน

(๒) สิทธิในการทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และได้แจ้งแสดงพยานหลักฐาน

(๓) สิทธิในการนำพยานความหรือที่ปรึกษาเข้ามาในการสอบข้อเท็จจริงและวินิจฉัยของนายทะเบียน

(๔) สิทธิในการขอตรวจดูเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่เป็นเอกสารหลักฐานที่เป็นความลับ

(๕) สิทธิในการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียน

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับมอบหมายจากนายทะเบียนให้เป็นผู้สอบหาข้อเท็จจริง หากพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าพยานหลักฐานที่ได้สอบหาข้อเท็จจริงมาเพียงพอที่จะวินิจฉัยได้แล้ว ให้งดการสอบหาข้อเท็จจริง และสรุปสำนวนการสอบหาข้อเท็จจริงและทำความเห็นเสนอนายทะเบียนต่อไป

ข้อ ๑๓ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายอาจตรวจสอบและแสวงหาพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม โดยรับฟังพยานบุคคล พยานเอกสาร พยานผู้เชี่ยวชาญ หรือพยานหลักฐานอื่นใดนอกเหนือจากพยานของคู่กรณีได้ตามสมควร

ข้อ ๑๔ ในการสอบหาข้อเท็จจริงให้พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกพยานเข้ามาในที่สอบหาข้อเท็จจริงคราวละหนึ่งคน ห้ามพยานบุคคลอื่นซึ่งยังไม่ได้สอบหาข้อเท็จจริงอยู่ในที่สอบหาข้อเท็จจริง เว้นแต่เป็นล่ามหรือบุคคลที่ระบียบนี้หรือกฎหมายกำหนดให้อยู่ในที่สอบหาข้อเท็จจริงได้

การสอบหาข้อเท็จจริงให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกถ้อยคำพยาน แล้วอ่านให้พยานฟังหรือจะให้พยานอ่านเองก็ได้ เมื่อพยานรับว่าถูกต้องแล้วให้พยานลงลายมือชื่อ พร้อมกับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มาสอบหาข้อเท็จจริงในวันนั้นลงลายมือชื่อ

การแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ลงลายมือชื่อพร้อมกับพยานผู้ให้ถ้อยคำนั้นกำกับไว้ทุกแห่ง

ข้อ ๑๕ การนำพยานเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบหาข้อเท็จจริง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกลำดับหมายเลขของเอกสารหรือวัตถุ และแยกบันทึกเป็นเอกสารของวัตถุของผู้ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้อง นักท่องเที่ยว และพยานที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งลงลายมือชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่สอบหาข้อเท็จจริงและวันที่ยื่นเอกสารหรือวัตถุดังกล่าว

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานให้ใช้ต้นฉบับ เว้นแต่มีกฎหมายกำหนดให้รับฟังสำเนาได้

ถ้าต้นฉบับเอกสารสูญหาย ถูกทำลาย หรือไม่สามารถนำต้นฉบับมาใช้โดยประการอื่นใด จะใช้สำเนาหรือพยานบุคคลที่เชื่อถือได้มาให้การรับรองเอกสารดังกล่าวก็ได้

ข้อ ๑๖ เมื่อนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายได้ทำการสอบหาข้อเท็จจริงเสร็จแล้วให้สรุปผลการสอบหาข้อเท็จจริง และให้นายทะเบียนพิจารณาวินิจฉัยโดยเร็ว

หมวด ๔ การวินิจฉัย

ข้อ ๑๗ เมื่อนายทะเบียนได้รับสำนวนการสอบหาข้อเท็จจริง ให้นายทะเบียนวินิจฉัยสั่งการด้วยความเป็นธรรม และให้มีอำนาจตรวจสอบพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่เห็นสมควรจะให้บุคคลใดส่งพยานหลักฐาน หรือมาให้ถ้อยคำเพื่อประกอบการพิจารณาเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่นายทะเบียนพิจารณาพยานหลักฐานแล้ววินิจฉัยว่านักท่องเที่ยวได้รับความเสียหายจริงจากการที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวหรือตามที่ได้โฆษณาหรือชี้ชวนไว้ หรือตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนกำหนดอัตราการจ่ายเงินชดเชยความเสียหายดังกล่าวตามจำนวนที่สามารถคำนวณเป็นเงินได้ เพื่อชดเชยให้แก่นักท่องเที่ยวจากกองทุน แต่ไม่เกินหลักประกันของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวที่ก่อให้เกิดความเสียหายซึ่งได้วางไว้ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ทั้งนี้ การจ่ายเงินชดเชยจะดำเนินการได้ต่อเมื่อเรื่องร้องเรียนเป็นอันยุติ

ในกรณีที่นายทะเบียนพิจารณาพยานหลักฐานแล้ววินิจฉัยว่านักท่องเที่ยวไม่ได้รับความเสียหายจริง ให้นายทะเบียนรีบแจ้งให้นักท่องเที่ยวผู้นั้นทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๙ การจ่ายเงินต้องมีหลักฐานตามระเบียบของทางราชการไว้

หมวด ๕ การผ่อนผัน

ข้อ ๒๐ ในกรณีผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวอุทธรณ์คำวินิจฉัยให้ชดใช้ค่าเสียหายแก่นักท่องเที่ยวของนายทะเบียน ให้นายทะเบียนเสนอคณะกรรมการพิจารณาผ่อนผันตามมาตรา ๔๓ วรรคสี่แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ก่อนจนกว่าจะวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วเสร็จ

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่นายทะเบียนสั่งจ่ายเงินจากกองทุนให้นักท่องเที่ยวไปแล้ว ปรากฏผลพิจารณาอุทธรณ์ว่าผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไม่มีความผิด ให้มีหนังสือเรียกเงินคืนจากนักท่องเที่ยวภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด หากไม่คืนภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ศศิธรา พิชัยชาญณรงค์

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประธานกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

ว่าด้วย มาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยว และมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว ที่จะพึงปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยว และความรับผิดชอบที่มีต่อนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวตลอดจนค่าตอบแทนหรือความคุ้มครองที่มัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวจะพึงได้รับจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ (๓) มาตรา ๓๔ และมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

มาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ข้อ ๑ ให้กำหนดมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยวไว้ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสถานที่ประกอบการที่แน่นอน โดยมีหลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองสถานที่ที่ใช้เป็นสำนักงาน
- (๒) ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจัดให้มีโทรศัพท์หรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารไว้ประจำสำนักงานประกอบการ
- (๓) พาหนะที่ใช้ในการนำเที่ยวต้องมีบุคลากร มีลักษณะและมีอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด
- (๔) เก็บเอกสารโฆษณารายการนำเที่ยวตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๖ อย่างชัดเจน และเก็บเอกสารโฆษณารายการนำเที่ยวดังกล่าวไว้เป็นหลักฐานเป็นเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่เลิกการนำเที่ยวตามโฆษณาดังกล่าว
- (๕) ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจัดให้มีหลักฐานเกี่ยวกับการให้บริการนำเที่ยวให้ไว้แก่นักท่องเที่ยว

(๖) ผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคล หุ่นส่วนผู้จัดการ หรือกรรมการผู้จัดการจะต้องไม่ให้หรือยินยอมให้บุคคลอื่นดำเนินกิจการธุรกิจนำเที่ยวของตน

(๗) ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องไม่หาประโยชน์ที่ไม่เป็นธรรมจากนักท่องเที่ยว เช่น ขอค่าบำเหน็จ การขอรับการสนับสนุนและรับการอุปถัมภ์ด้านพาหนะ และอื่นๆ จากผู้ขายสินค้าที่ระลึก ร้านค้าอัญมณี หรือผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องเนื่องโดยตอบแทนด้วยการนำนักท่องเที่ยวไปซื้อสินค้า หรือบริการจากร้านดังกล่าว ถ้าเป็นการกระทำไปโดยทราบว่าเป็นสินค้าหรือบริการนั้นมีราคาสูงผิดปกติ หรือหลอกลวงเพื่อให้ได้รับส่วนแบ่งรายได้จากการขายสินค้าหรือบริการดังกล่าว หรือโดยบังคับหรือขู่เข็ญนักท่องเที่ยว

(๘) ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจ่ายค่าตอบแทนตามปกติ หรือคืนเงินค่าใช้จ่ายที่มัคคุเทศก์ต้องสำรองจ่ายไปก่อนในกรณีฉุกเฉินและจำเป็น เพื่อการจัดนำเที่ยวให้กับมัคคุเทศก์ภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นสุดการนำเที่ยว

(๙) ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องไม่ดำเนินการประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือส่งเสริมสนับสนุนให้การกระทำหรือสนับสนุนให้มีการกระทำ ดังต่อไปนี้

(ก) การกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับการทำลายสิ่งแวดล้อม โบราณสถานหรือโบราณวัตถุ การทารุณสัตว์ การค้าแรงงานข้ามชาติ การค้าประเวณีหรือกิจกรรมทางเพศ และยาเสพติด

(ข) การกระทำที่ขาดมนุษยธรรม

(ค) การกระทำอื่นใดที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงต่อศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดีของประเทศไทย

(๑๐) ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจัดให้มีใบสั่งงานมัคคุเทศก์ (JOB ORDER) เพื่อให้ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงาน

ใบสั่งงานมัคคุเทศก์ (JOB ORDER) ให้เป็นไปตามแบบที่นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางกำหนด

(๑๑) ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจัดให้มีการประกันอุบัติเหตุให้กับนักท่องเที่ยว ในระหว่างการเดินทาง โดยมีจำนวนเงินเอาประกันกรณีเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพ ไม่ต่ำกว่าหนึ่งล้านบาทต่อคน และกรณีบาดเจ็บไม่ต่ำกว่าห้าแสนบาทต่อคน

หมวด ๒

มาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ การแต่งกาย การรักษามารยาท ความประพฤติ และการตรวจสุขภาพของมัคคุเทศก์

ข้อ ๒ มัคคุเทศก์ต้องไม่กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียง เกียรติยศ และจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

(๑) อธิบายหรือบอกกล่าวเรื่องราวแก่นักท่องเที่ยว อันจะนำมาซึ่งความไม่ถูกต้องและเสื่อมเสียแก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รวมทั้งภาพพจน์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยและต่างประเทศ

(๒) ไม่รับผิดชอบงานในหน้าที่ของมัคคุเทศก์ ซึ่งจะต้องค้ำประกันถึงประโยชน์ของนักท่องเที่ยว ตามข้อตกลงเกี่ยวกับรายการนำเที่ยวเป็นสำคัญ หรือละทิ้งหน้าที่การงาน

(๓) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ซื่อสัตย์สุจริต แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ หรือการกระทำใด เพื่อให้นักท่องเที่ยวอยู่ในสภาพที่ต้องปฏิบัติตามโดยไม่สมัครใจ

(๔) ปฏิบัติตนอันเป็นการฝ่าฝืนศีลธรรม ขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของประเทศไทย หรือกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎระเบียบของสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง รวมทั้งอธิบายให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติเช่นเดียวกัน

ข้อ ๓ มัคคุเทศก์ต้องตรวจสอบสุขภาพเป็นประจำทุกปี และต้องส่งผลการตรวจสอบสุขภาพแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อมีการร้องขอ

ข้อ ๔ มัคคุเทศก์ต้องไม่กระทำการใดอันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว หรือนักท่องเที่ยว

ข้อ ๕ มัคคุเทศก์ต้องแต่งกายสุภาพ ดังต่อไปนี้

(๑) สวมเสื้อมีปก และชายเสื้ออยู่ในกางเกง เว้นแต่เสื้อตามธรรมเนียมประเพณี

(๒) สวมกางเกงขายาวหรือกระโปรง

(๓) สวมรองเท้าหุ้มส้น

การแต่งกายตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ต้องแต่งกายตามกาลเทศะ หรือความเหมาะสมกับสถานที่

ข้อ ๖ มัคคุเทศก์ต้องนำใบสั่งงานมัคคุเทศก์ (JOB ORDER) ติดตัวขณะปฏิบัติหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ เพื่อให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบการปฏิบัติงาน

ข้อ ๗ มัคคุเทศก์ต้องปฏิบัติหน้าที่ตรงต่อเวลาในการนำนักท่องเที่ยวไปท่องเที่ยวตามข้อตกลงที่ได้กระทำไว้กับผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ข้อ ๘ ในกรณีที่มัคคุเทศก์ได้รับเงินตรองจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ต้องคืนเงินดังกล่าวภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่สิ้นสุดการนำเที่ยว

หมวด ๓

มาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ การแต่งกาย การรักษามารยาท และความประพฤติของผู้นำเที่ยว

ข้อ ๙ ผู้นำเที่ยวต้องไม่กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติยศ และจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

(๑) อธิบายหรือบอกกล่าวเรื่องราวแก่นักท่องเที่ยว อันจะนำมาซึ่งความไม่ถูกต้องและเสื่อมเสียแก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รวมทั้งภาพพจน์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยและต่างประเทศ

(๒) ไม่รับผิดชอบงานในหน้าที่ของผู้นำเที่ยว ซึ่งจะต้องคำนึงถึงประโยชน์ของนักท่องเที่ยว ตามข้อตกลงเกี่ยวกับรายการนำเที่ยวเป็นสำคัญหรือละทิ้งหน้าที่การงาน

(๓) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ซื่อสัตย์สุจริต แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ หรือกระทำการใด เพื่อให้นักท่องเที่ยวอยู่ในสภาพที่ต้องปฏิบัติตามโดยไม่สมัครใจ

(๔) ปฏิบัติตนอันเป็นการฝ่าฝืนศีลธรรม ขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น หรือประเทศไทย หรือกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎระเบียบของสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง รวมทั้งอธิบายให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติเช่นเดียวกัน

ข้อ ๑๐ ผู้นำเที่ยวต้องปฏิบัติหน้าที่ตามข้อตกลงที่ทำไว้กับผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว และจะดำเนินการใดให้เกิดความเสียหายแก่นักท่องเที่ยว หรือผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมิได้

ข้อ ๑๑ ให้นำข้อ ๕ และข้อ ๖ มาใช้บังคับกับผู้นำเที่ยวโดยอนุโลม

ข้อ ๑๒ ผู้นำเที่ยวต้องปฏิบัติหน้าที่ตรงต่อเวลาในการนำเที่ยว

หมวด ๔

คำตอบแทนหรือความคุ้มครองที่มีมัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวจะพึงได้รับ จากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ข้อ ๑๓ ให้มัคคุเทศก์ทั่วไปและผู้นำเที่ยวได้รับคำตอบแทนไม่ต่ำกว่าหนึ่งพันบาทต่อวัน การนำเที่ยว

ให้มัคคุเทศก์เฉพาะได้รับคำตอบแทนต่อวันการนำเที่ยวตามข้อตกลงกับผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ข้อ ๑๔ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจัดให้มีการประกันอุบัติเหตุให้กับมัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวในระหว่างการเดินทาง โดยมีจำนวนเงินเอาประกันกรณีเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพ ไม่ต่ำกว่าหนึ่งล้านบาทต่อคน และกรณีบาดเจ็บไม่ต่ำกว่าห้าแสนบาทต่อคน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ศศิธารา พิชัยชาญณรงค์

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประธานกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

